

1.-9. července 2023

KČT Hořec a TOM Kamarádi Pacov

Letos... Liptov 2023

Sobota 1. 7. 2023

Rok se s rokem sešel a my se opět scházíme na Starodvorské a těšíme se na bezva společný týden. Letos nás čeká poněkud jiný způsob přepravy. Vzhledem k nižšímu počtu dovolenkářů a ceně autobusové dopravy jsme nepřizvali Mirečka a dopravu si zajišťujeme sami dvěma 9místnými vozy – turistickým Zajdou a půjčenou károu, kterou jsme hned na začátku pojmenovali podle její zelené barvy na Žabáka. Vozový park pak doplňují P + H Štolbovi a jejich Monty, kterým jedou i O+J Vlkovi. V Zajdovi se vezou M + I + V Hřebíkovi, R + L Schreibrovi, J. Seidlová a L. Lomská. Žabáka obsadili A+L+M+I Plášilovi, J+F Salačovi, L. Hladíková a P. Borzová.

Nakládání proběhlo svižně a mohli jsme vyrazit na cestu. Před desátou jsme už brzdili na Rohlence na krátkou přestávku. V 10:25 se ze Zajdy podával neřidičům košť placatek a pak jsme už zase frčeli dál ke slovenským hranicím, které jsme kolem poledního přejeli. A pokračovali dál k naší první zastávce zřícenině hradu Súľov. Ve 13:15 jsme začali stoupat – kopec i terén to byl místy fakt šilenej, ale nevzdali jsme se a ve 14:30 byl hrad dobyt a odměnou nám byl krásný výhled. Za další cca hodku a půl už jsme byli zase zpátky u auta. A stihli jsme to jen tak tak, než se spustil pořádný liják.

V 17:15 Žabák se svojí posádkou zastavil na prohlídku zatopeného lomu, abychom obhlídli, jak to tam vypadá s případným koupáním. V plánu bylo, že se tam potkáme i se Zajdou, ale Martin přejel – takže jsme průzkum museli udělat sami. Další zastávkou byl Rojkov, ale ten zase minul Žabák, takže se rašeliništěm s bublajícím vývěrem pokochala zase jen posádka Zajdy 😊

Naštěstí Krajinku bez problémů našli všichni cestovatelé, a tak jsme si mohli společně dopřát první dovolenkové slovenské speciality – většina z nás zvolila halušky. Pak jsme již pokračovali přímou cestou do Liptovského Mikuláše, kde jsme měli domluvené ubytování v penzionu FAKO.

Po zabydlení, jsme se vydali prozkoumat stav místních lokálů a naše volba padla na krčmíčku u Alči, kde jsme poté strávili i několik dalších příjemných večerů.

Cca 4 km

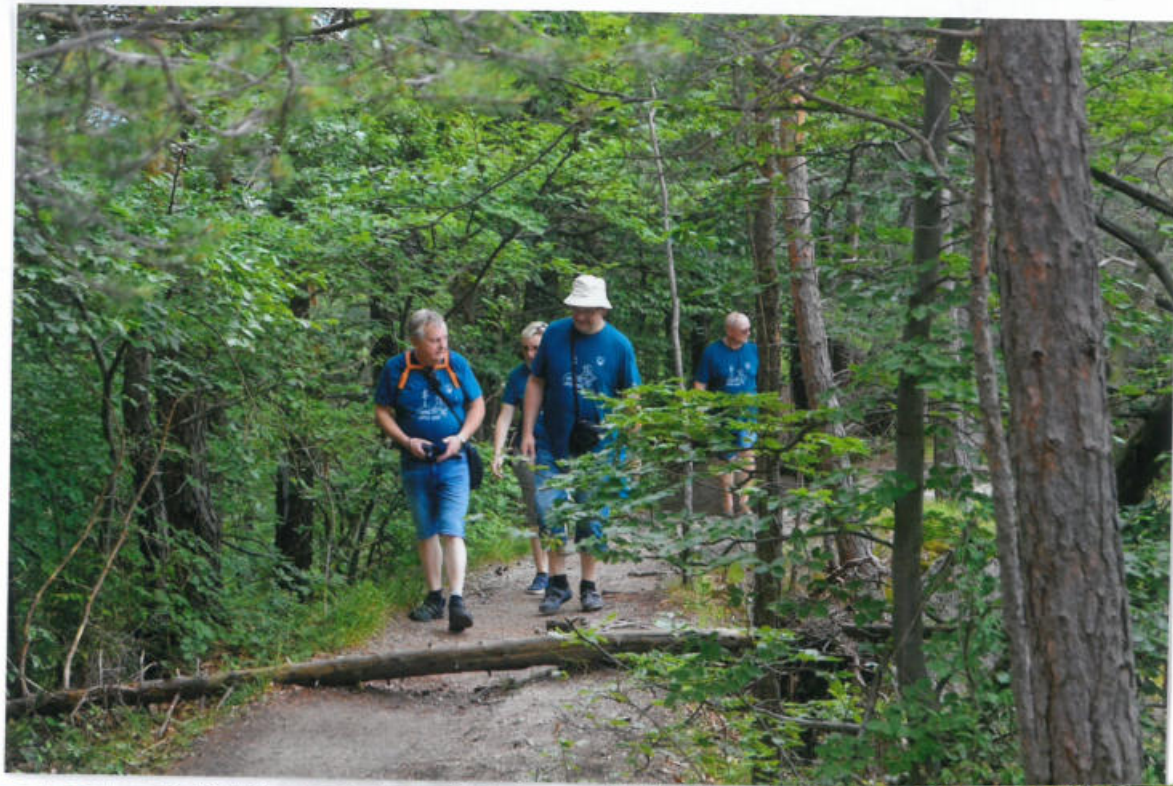
PRVNÍ LETOŠNÍ KROKY

CO TAM ASI VIDE??

VÝHLEDY CESTOU
& SÚČOVU

TURISTICKÉ PREHLIADKY SAKRÁLNYCH PAMIATOK

V júli a auguste s online sprievodcami. Prevedú vás históriu a vzácnymi interiéromi pamiatok, ktoré vynikajú aj **v rámci Slovenska.**

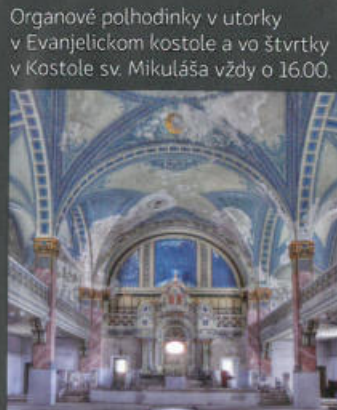
12. Kostol sv. Mikuláša

V najstaršej stavebnej pamiatke mesta sa zachovala vzácna kamenná krstiteľnica z roku 1490 a tri gotické tabuľové oltäre. www.faralm.sk

13. Synagóga

Jedna z najväčších a najštylovejších synagóg na Slovensku vyniká bohato zdobeným secesným interiérom. www.muzeumjankakrala.sk

Organové polhodinky v utorok v Evanjelickom kostole a vo štvrtky v Kostole sv. Mikuláša vždy o 16.00.

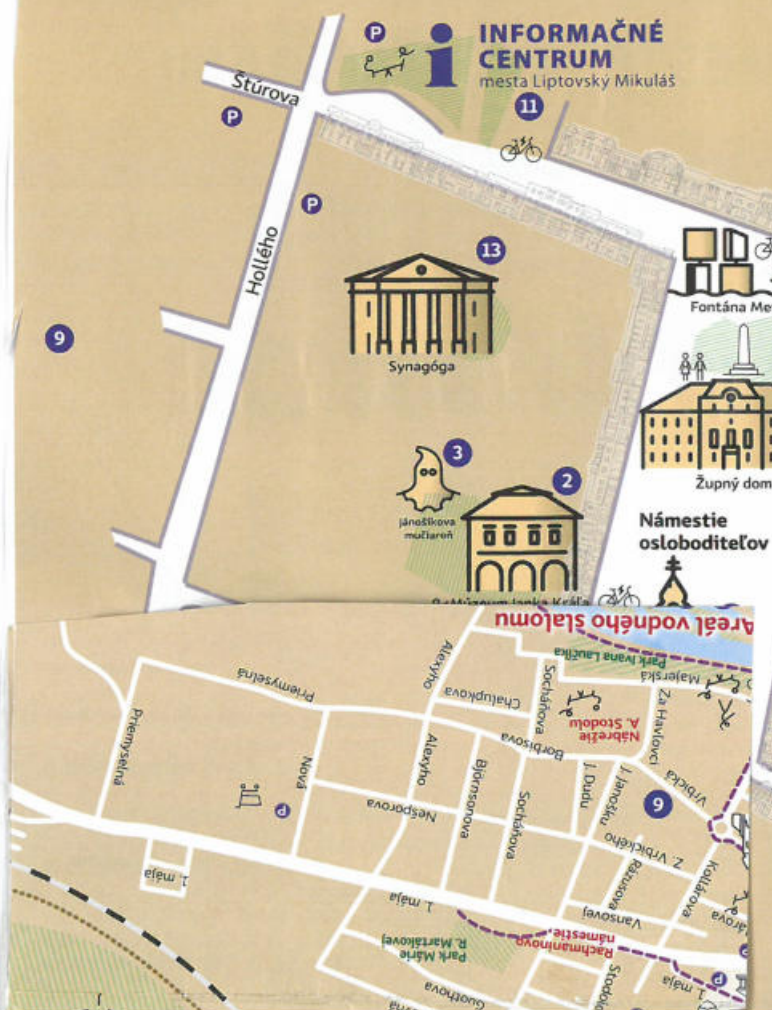
15. Kostol sv. Petra z Alkantary

Unikát gotického staviteľstva na Slovensku s barokovými oltármi, stredovekými nástennými maľbami a Múzeom L. Matyasovského. www.farnostokolicne.sk

14. Evanjelický kostol

S 1700 miestami na sedenie patrí k najväčším evanjelickým kostolom Slovenska. www.ecavulm.sk

HISTORICKÉ CENTRUM

Spoznávanie starobylých dominánt, návštevy múzeí, galérií a sakrálnych pamiatok, prehliadky s turistickými sprievodcami, reštaurácie, kaviarne a terasy, zelené priestranstvá, rozmanité podujatia.

5/19/15 NASH 99-100-27-744
PAK 25-2001-66 KLSA 10/10/15

ZLA'
VODIA
ROKOV

KDE ROTKA'S NIKULAŠE VLETEŮ??

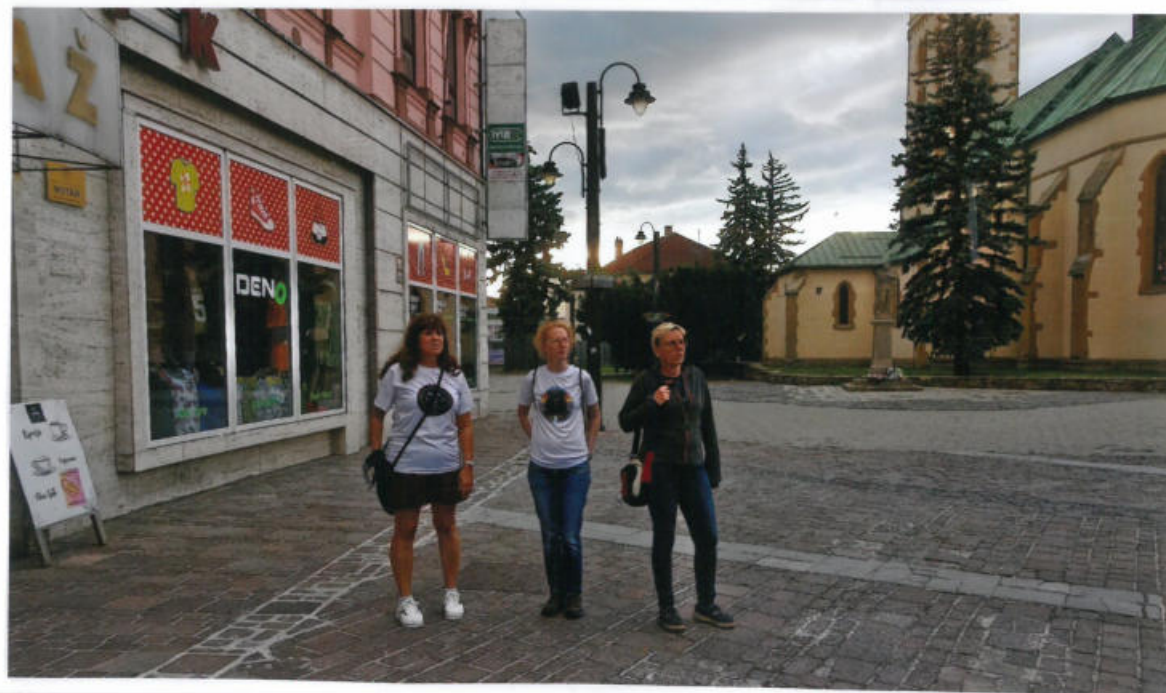

LIPTOVSKÝ

NIKULAŠ

L

THE LENI

THE L'RNA

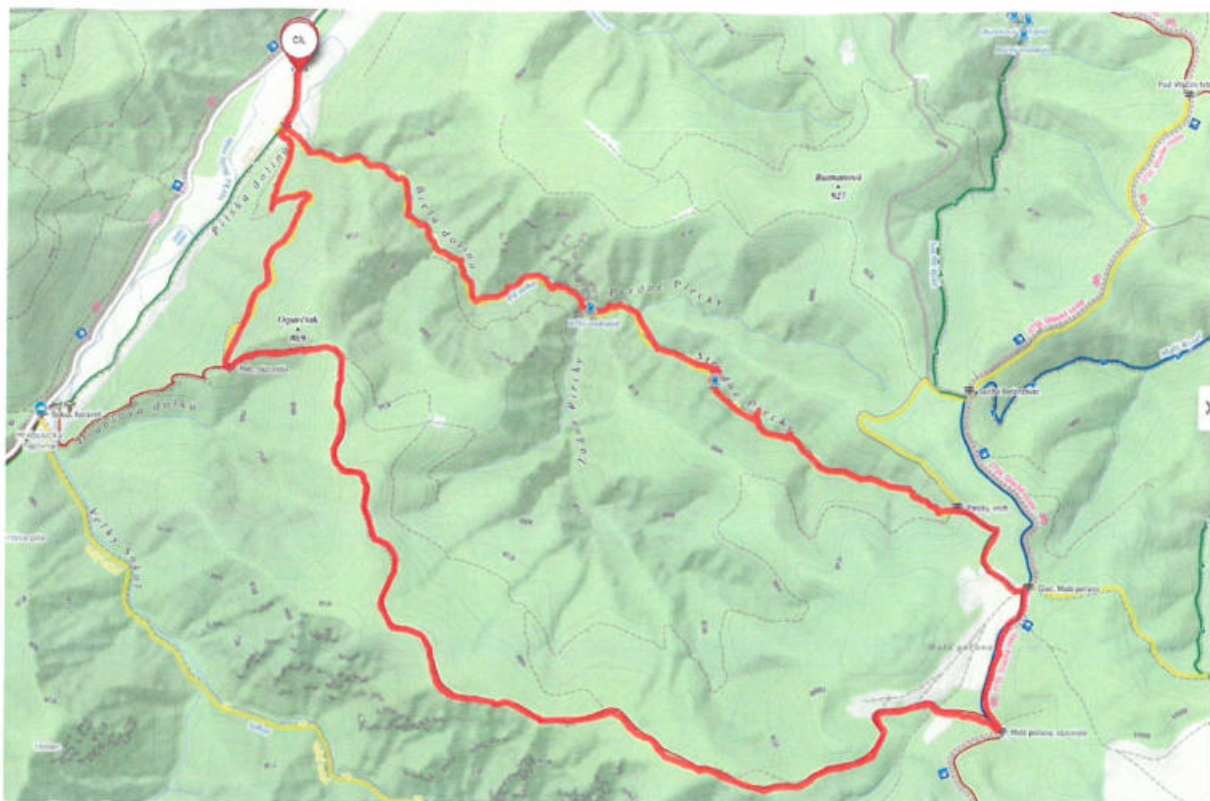
ROUTE 66

Neděle 2. 7. 2023

Náš první výlet směřoval do Slovenského ráje. Vyrázili jsme v 8:30 a hned v 8:50 zjistila posádka Žabáka, že dnešní výlet bude bez oběda. Milan totiž zjistil, že nemá řízky. Svou nedbalost však omlouval tím, že prý není zvyklý na červenou tašku a proto ji i s připravenou baštou zanechal na pokoji. Nu což, hlady určitě neumřeme a nějak si cestou poradíme.

Jinak přesun probíhal bez komplikací a za hodinu jsme už parkovali na „Píle“ – zrovna začínalo pršet, takže to moc slibně nevypadalo. Ale nakonec se počasí umoudřilo a po chvíli déšť ustal a dokonce i sluníčko vylezlo. Vydali jsme se tedy na cestu do tiesňavy Piecky. Vzhledem k tomu, že jsme vyrazili poměrně brzo, byli jsme v dolině sami, a ani cestou jsme moc dalších turistů nepotkali. Procházeli jsme podél koryta potoka Pieľanka a někdy jsme poskalovali i po kamenech v potoce. Před velkým vodopádem, který je opravdu velký, jsme udělali několik působivých fotek a pak jsme začali šplhat po nekonečně dlouhém žebříku vzhůru. Tady se od nás odpojili Salačovi a Lenka, kterým se zdál žebřík moc dlouhý a raději zvolili cestu zpět a následně procházku jiným směrem. My jsme se po zdolání žebříku přesouvali dál k terasovitému vodopádu. Cestu jsme měli zpestřenou četnými dřevěnými lávkami a malými žebříky. Pak nás čekalo dlouhé a skoro až nekonečné stoupání na vrch Piecky, kde jsme si dali sváču – nebo aspoň ti co jí měli 😊 Po chvilce odpočinku jsme pokračovali dál k turistickému přístřešku Glac, Poľana a tady začalo pršet. Chvíli jsme přemýšleli, co dál, zda čekat, nebo vyrazit a doufat, že tato drobná frontální porucha přejde. Nakonec jsme se rozhodli vyrazit, ale brzo se ukázalo, že to nebude žádná malá přeháňka, ale pořádný slejvák a dokonce i nějaký ten hrom zahřměl. Takže pláštěnka/nepláštěnka, deštník/nedeštník nic nám nepomohlo a za chvíli jsme všichni vypadali jak vodníci. Ale než jsme stačili dojít zpátky k parkovišti, pršet přestalo, a i jsme trochu oschli. S radostí jsme zasedli u místního kiosku ochutnali Šariš a pak se přesunuli k autům, kde jsme se mohli převléct a přezout do suchého a ve 14:30 jsme vyrazili směr Poprad. Tady jsme měli 2 hodiny rozchod a pak jsme se přesunuli zpět do penzionu, kam jsme dorazili v 17:15.

Hodku jsme si odpočinuli a pak jsme vyrazili na podvečerní prohlídku Liptovského Mikuláše. Nejela jen sborovna a Vlkovi. Prohlídka města byla fajn, ochutnali jsme zmrzku, pívko či limo a po příjezdu jsme skončili ve sborovně, kde se zrovna Lenka dělila o dárek, který dostala od pilné žačky Alžbětky, za pěkné vysvědčení. A že ta slivovička byla moc dobrá a užené jakbysmet, doufám, že Alžbětka bude pořád tak šikovná žákyně a píli paní učitelky zajisté ocení i další školní roky. Připili jsme tedy na její zdraví a budeme se těšit třeba zase na příští rok. No, a protože v tento den si zrovna připomínali Salačovi své 35 výročí svatby, oslavili jsme i to 😊.

Cca 12 km

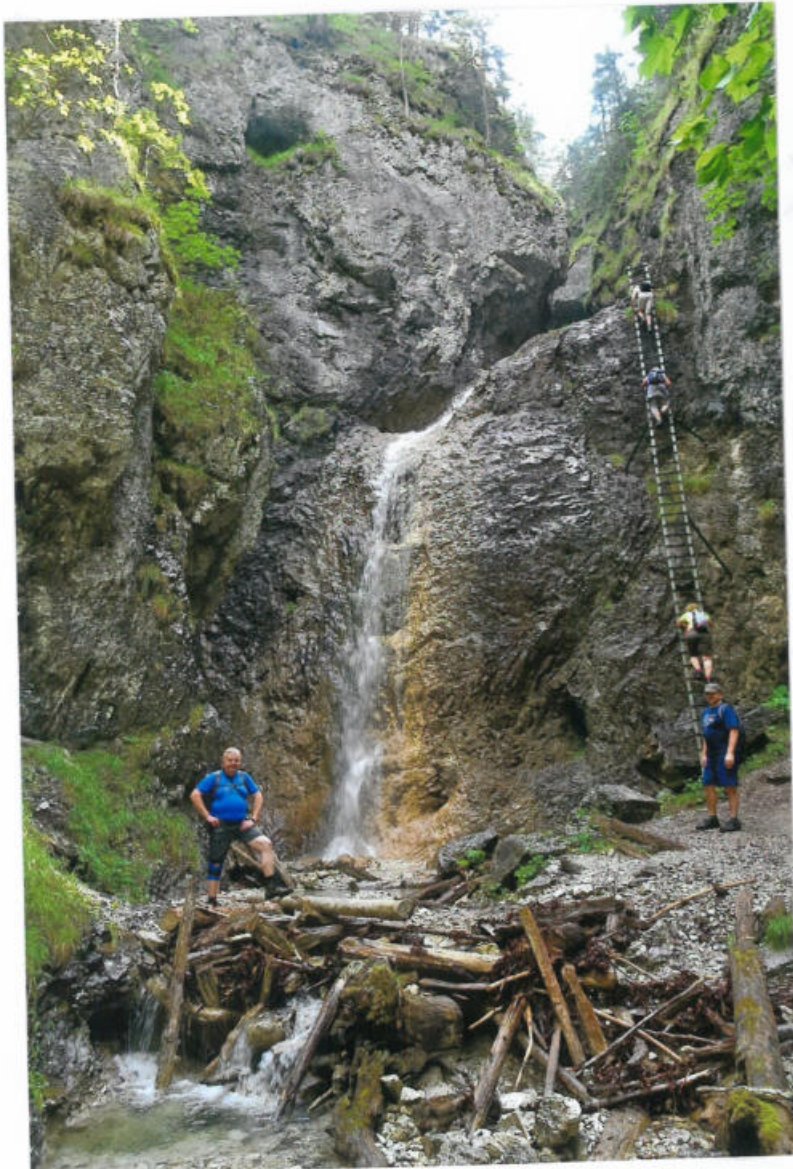

CESTOU NECESTOV

PIECKY

JE HA'S
VÍC,
NEBOJÍME
SE
NEDVĚDA
NIC

Piecky (■ 581 – 959)

🇸🇰 Najčlenitejšia roklina Slovenského raja. Nástup z Pily pri Hrabušiciach. Prechod ústiaci na Malú Poľanu.

🇸🇰 Najbardziej wcięty wąwóz Słowackiego Raju. Start z Pily niedaleko Hrabušic. Przejście wychodzące na Malą Połonę.

🇸🇰 The most segmented gorge of the Slovak Paradise. Start at Pila next to Hrabušice. Trail leads to the Malá Poľana plateau.

Dĺžka / Długość / Length 4 km

Čas prechodu / Czas przejścia / Time of passage 2:00

Vodopády / Wodospady / Waterfalls

Veľký vodopád 13 m
Terasový vodopád 8 m

DRŽ SE POŘÁDNĚ!!

OPATRNE!!

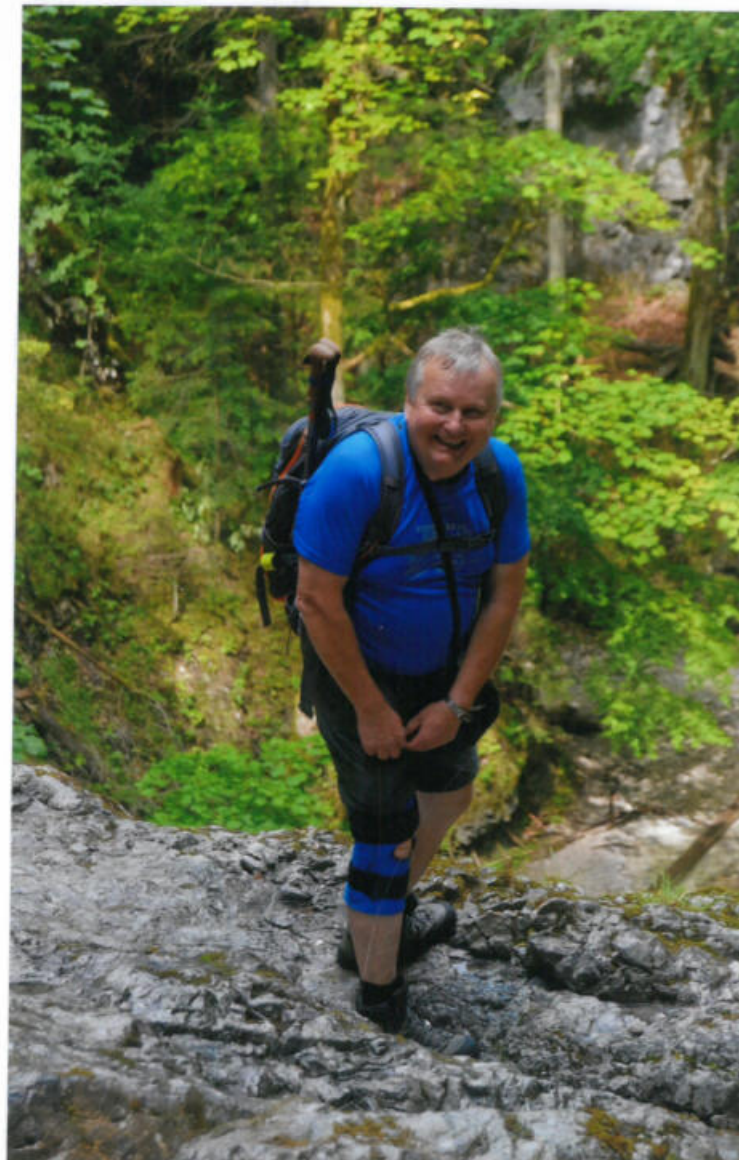

POMAL VZHŮRU

PIECKY

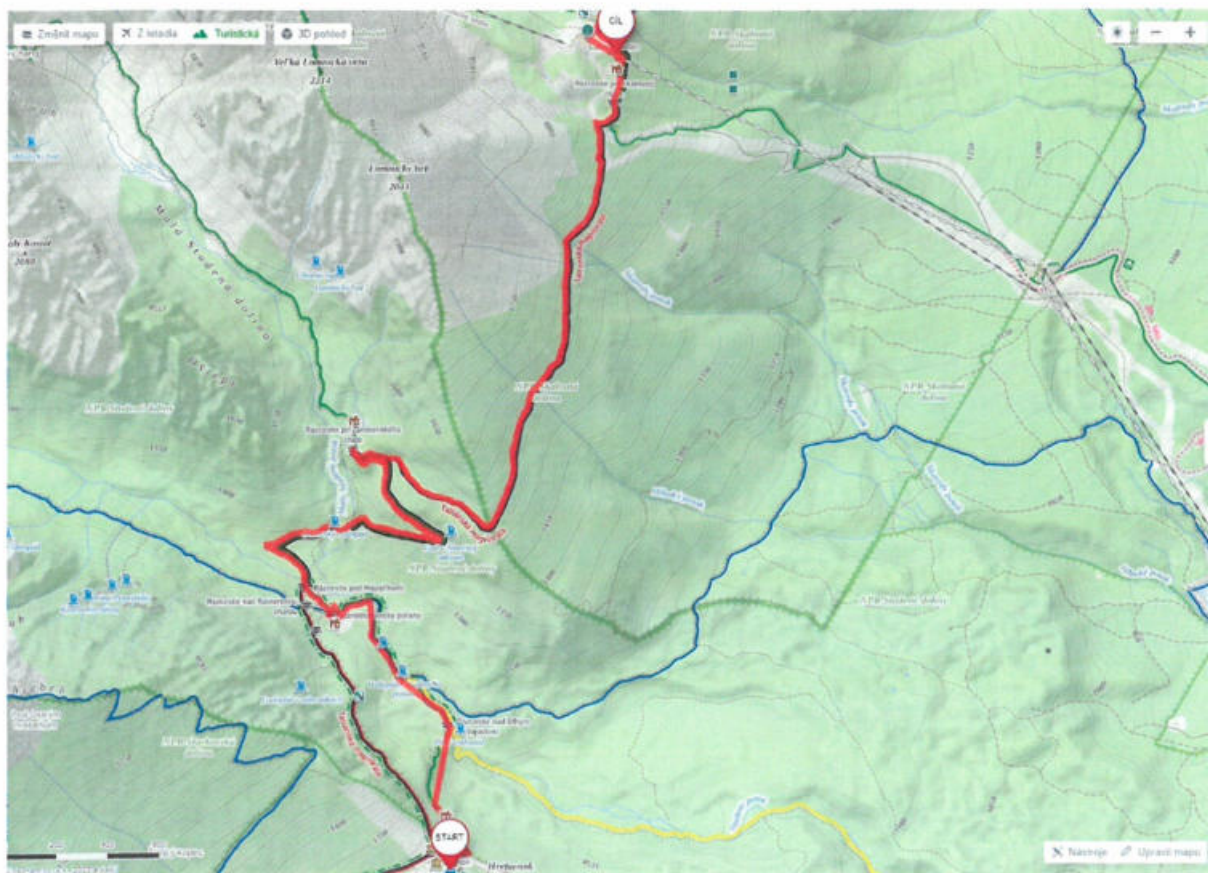

Pondělí 3. 7. 2023

Ráno při vyplňování ubytovacích formulářů zjistil Luboš s Alenou, že jedeme domů o den déle 😊 a tak měli radost, že se jim dovolená dnešním dnem nezkrátila, ale naopak prodloužila.

V 9:15 jsme vyrazili do Smokovce. Tam se uskutečnil rychlý přesun aut do Tatranské Lomnice a v 10:30 jsme už všichni frčeli lanovkou na Hrebienok, odkud jsme si vyšlápli po Tatranské magistrále na Skalnaté pleso. Cestou jsme se kochali krásným výhledem a pohledem na nádherné vodopády. Chvilku jsme si odpočinuli u Rainerovy chaty a ve 14 hod jsme byli na Skalnatém plese a vzhlíželi na Lomnický štít. U plesa jsme pak dali společné i skupinové focení a v 15 hodin jsme nasedli na lanovku, která nás odvezla to Tatranské Lomnice. Posádka Zajdy pak pokračovala do Popradu, kde si dali rozchod a nějakou baštu. Žabák vyrazil do Vrbova zkusit koupačku v termální vodě. Před osmou jsme se pak zase všichni příjemně unaveni společně sešli v penzionu. Jirka se po příjezdu nesměle ptal Martina: „Kam zítra pojedeme?“ „Do jeskyně“ odvětil Martin a Jirka s úlevou dodal „tak to snad nebude zase pochod smrti“.

Večer zašla část osazenstva do krčmičky a pak jsme se všichni sešli na společném večerním tmelení.

Cca 7 km

RESTAURANT NA SKALNATE PLESO

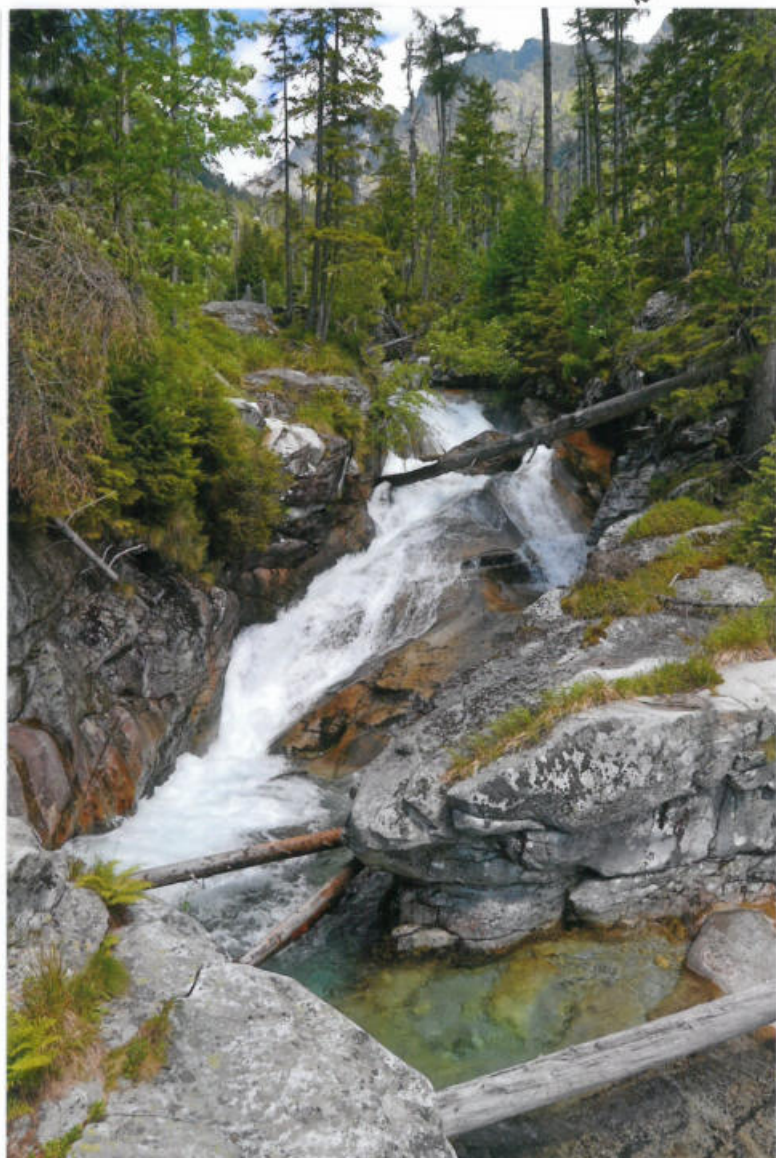
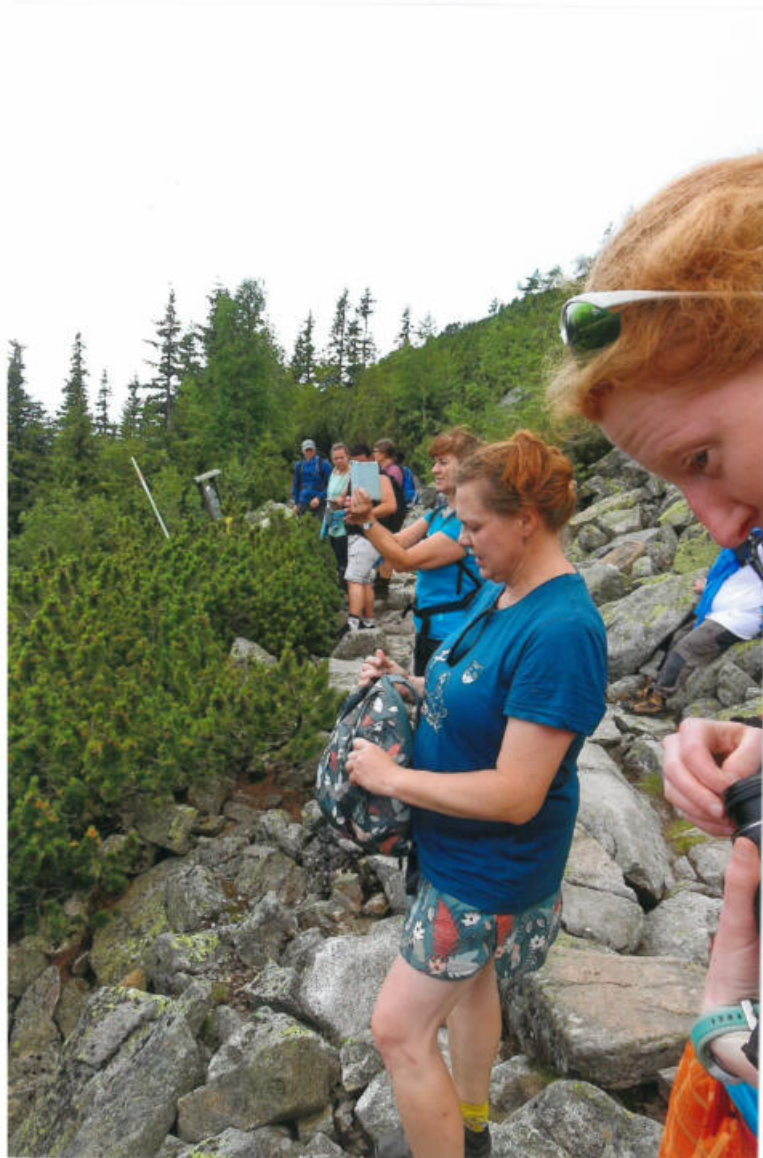
NA HREBIENKU

CESTA Z HREBIENKA NA BELIANSKÉ PLESO

DLHÝ VODOPÁD NA STUDENÉM POTOKU ↗

DLHÝ
VODOPÁD

STUDENÝ
POTOK

SKALNATE
PLESO

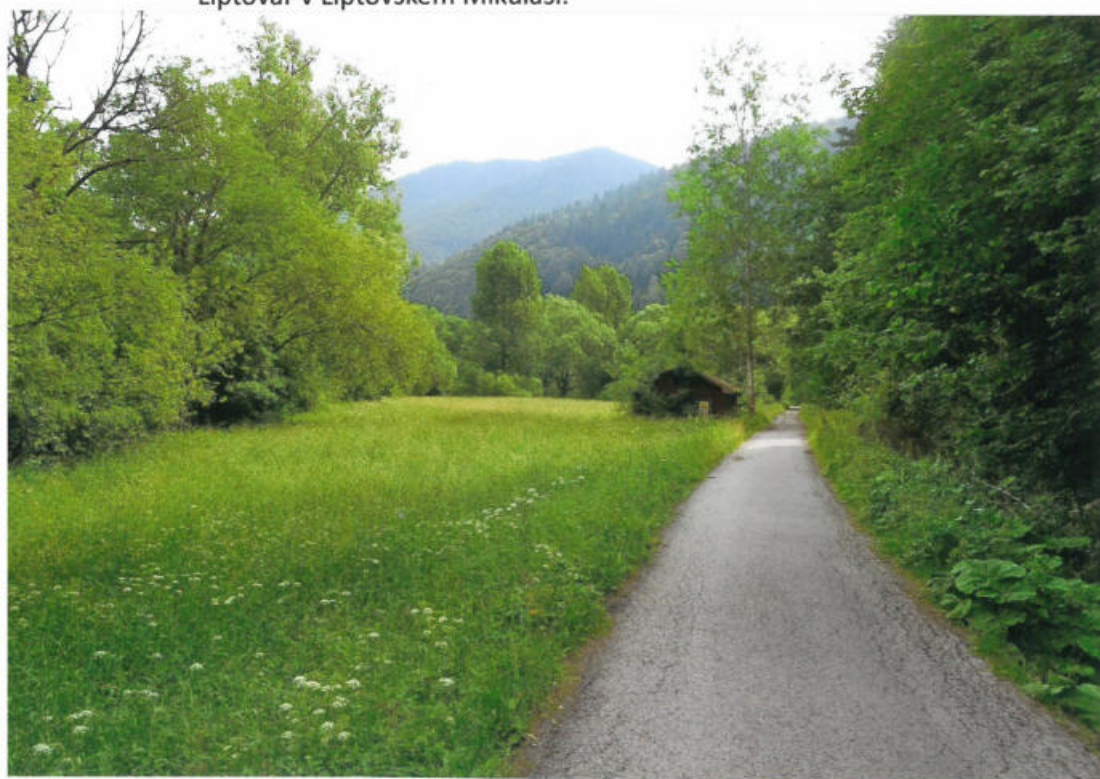

Úterý 3. 7. 2023

Ráno byl naplánován odjezd v 8:30 a vyrazili jsme k Harmanecké jeskyni. Cestou jsme zastavili v Podsuché, omrknout místo, kde jsme před více než třiceti lety tábořili. Tábořiště už tam takřka nic nepřipomínalo, ale ti, co tam tenkrát byli se rozhlíželi po louce a ukazovali ostatním, kde kdysi stály stany. Udělali jsme pár památečních fotek a vyrazili dál k jeskyni. V 11 hodin jsme byli na parkovišti a studovali informační tabuli: K Harmanecké jeskyni je to do kopce 261 m převýšení a čas výstupu 45 minut. Tak to ne tvářil se Mártý – musíme tam vyběhnout dřív abychom stihli prohlídku a vyrazili jsme tedy svižným tempem – kopec to byl jako prase a tak jsme nahoru dofuněli značně splavený, ale dali jsme to za krásných 30 minut. Mnozí z nás však měli pocit, že nahoře vypustí duši 😊 V jeskyni jsme se sice rychle zchladili, ale moc jsme si neodpočinuli, čekalo nás 1042 schodů a 1 km chodeb. Ale prohlídka to byla pěkná. Dolů k parkovišti jsme už nemuseli spěchat a po pohodovém sestupu jsme zasedli na občerstvení u Čierné ovce. Pak jsme se vydali na prohlídku nedalekého vodního žlabu a protože bylo dost velké horko využili jsme tekoucí vodu k příjemnému ochlazení. Škoda že jsme nezahlédli Pyšnou princeznu. Asi měla zrovna volno a na kládě nejezdila.

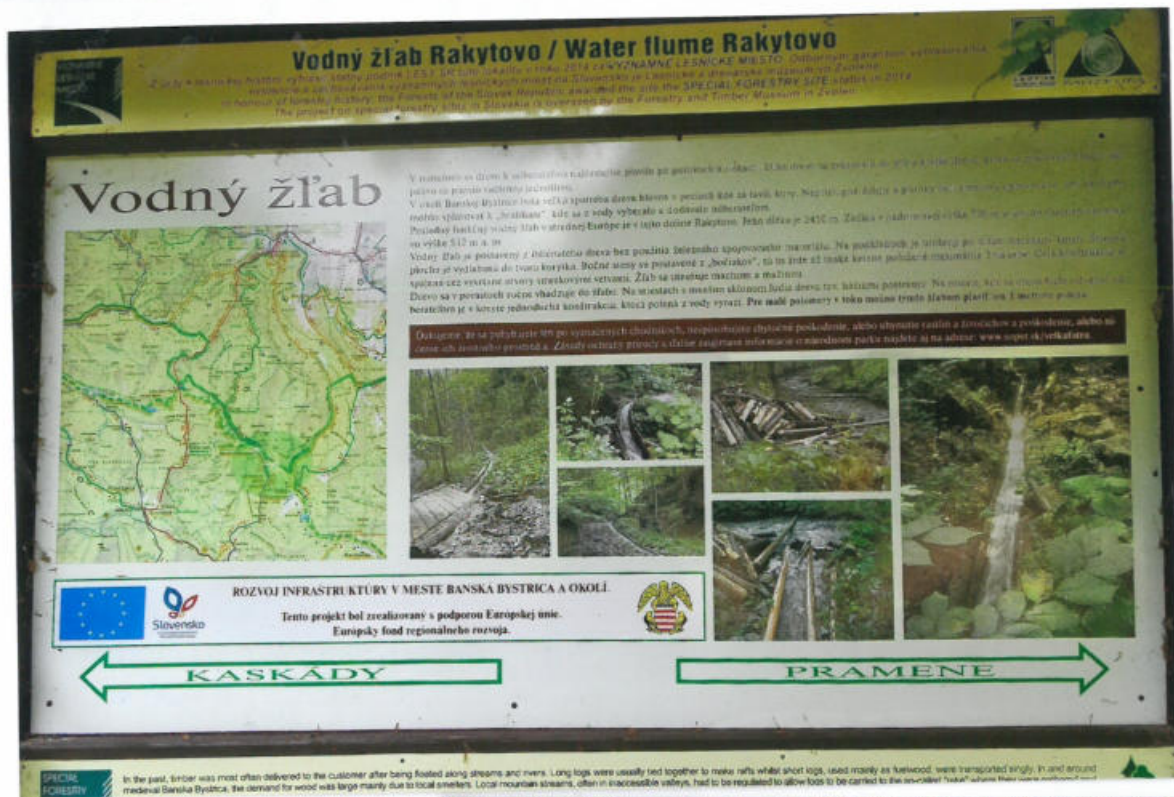
Pak jsme popojeli necelých 50 km a prohlédli jsme si město se sympatickým názvem Martin. Začali jsme tedy procházku s Martinem po Martinu a postupně jsme se rozdělili na menší skupinky a každý si prošel ulice, parky, hospůdky, obchody, kostely dle své libosti.

Poté jsme se naložili do aut a jeli zpět do penzionu. Posádka Žabáka se cestou ještě zastavila ochutnat Liptovar v Liptovském Mikuláši.

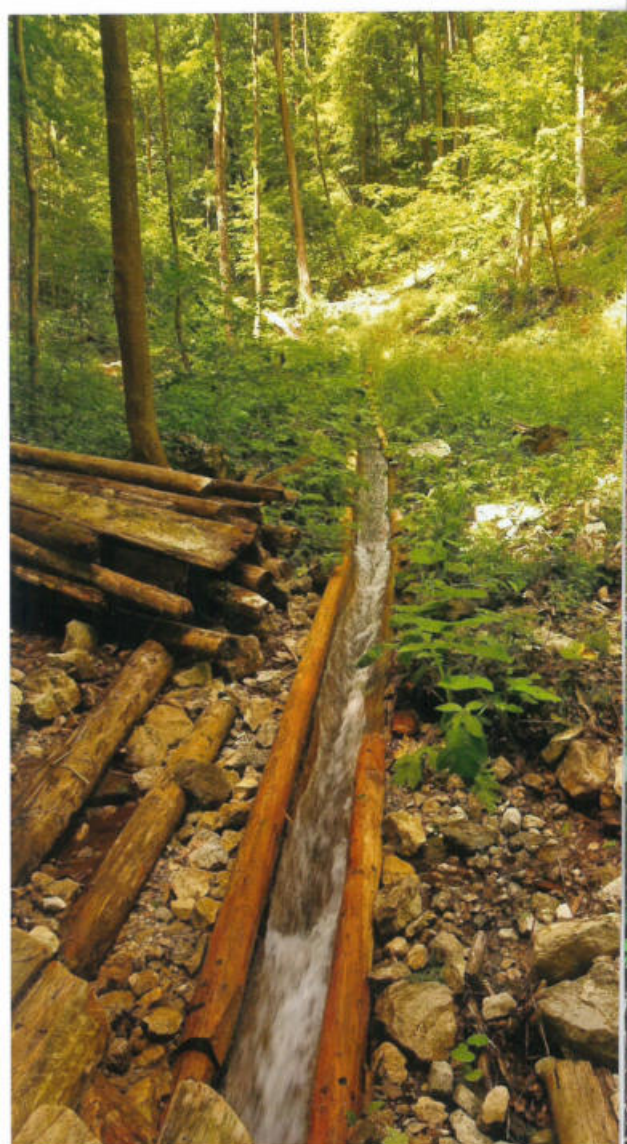

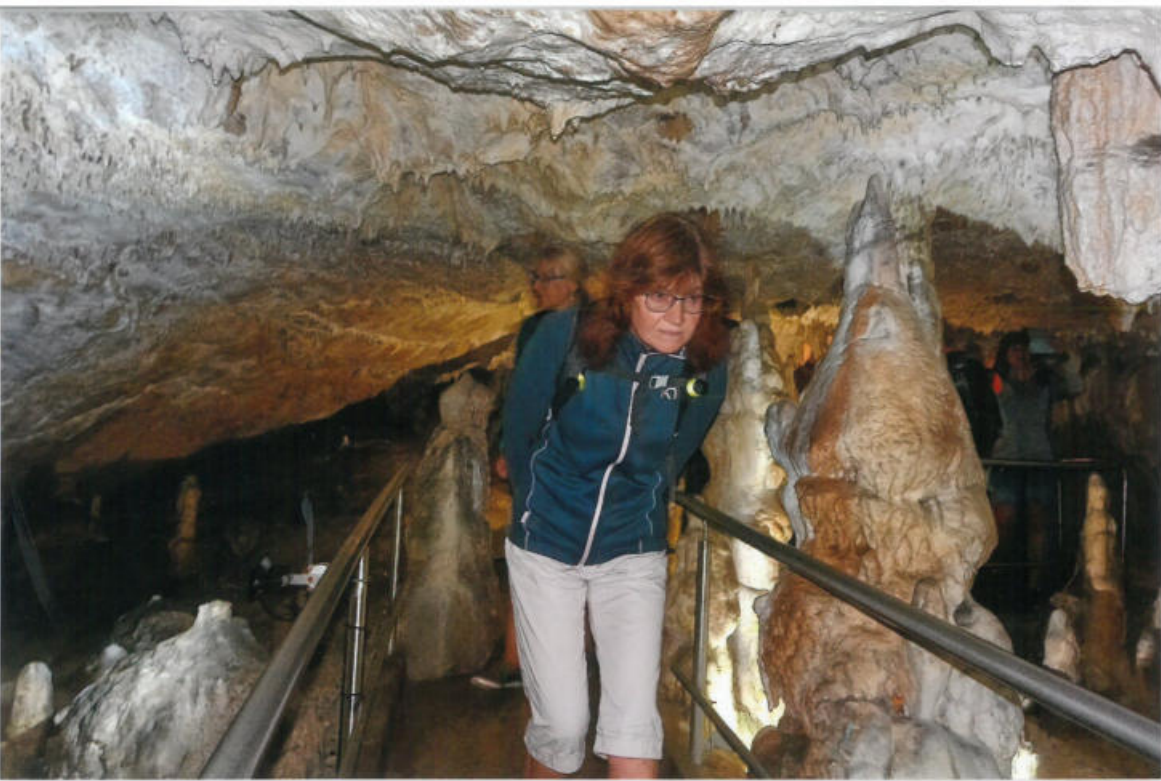
VZPOMÍNKY
PODSUCHA'
TÁBOŘIŠTĚ
ROKU 1989

RYŽŇA - VODNÝ
ŽLAB
RAKYTOVO

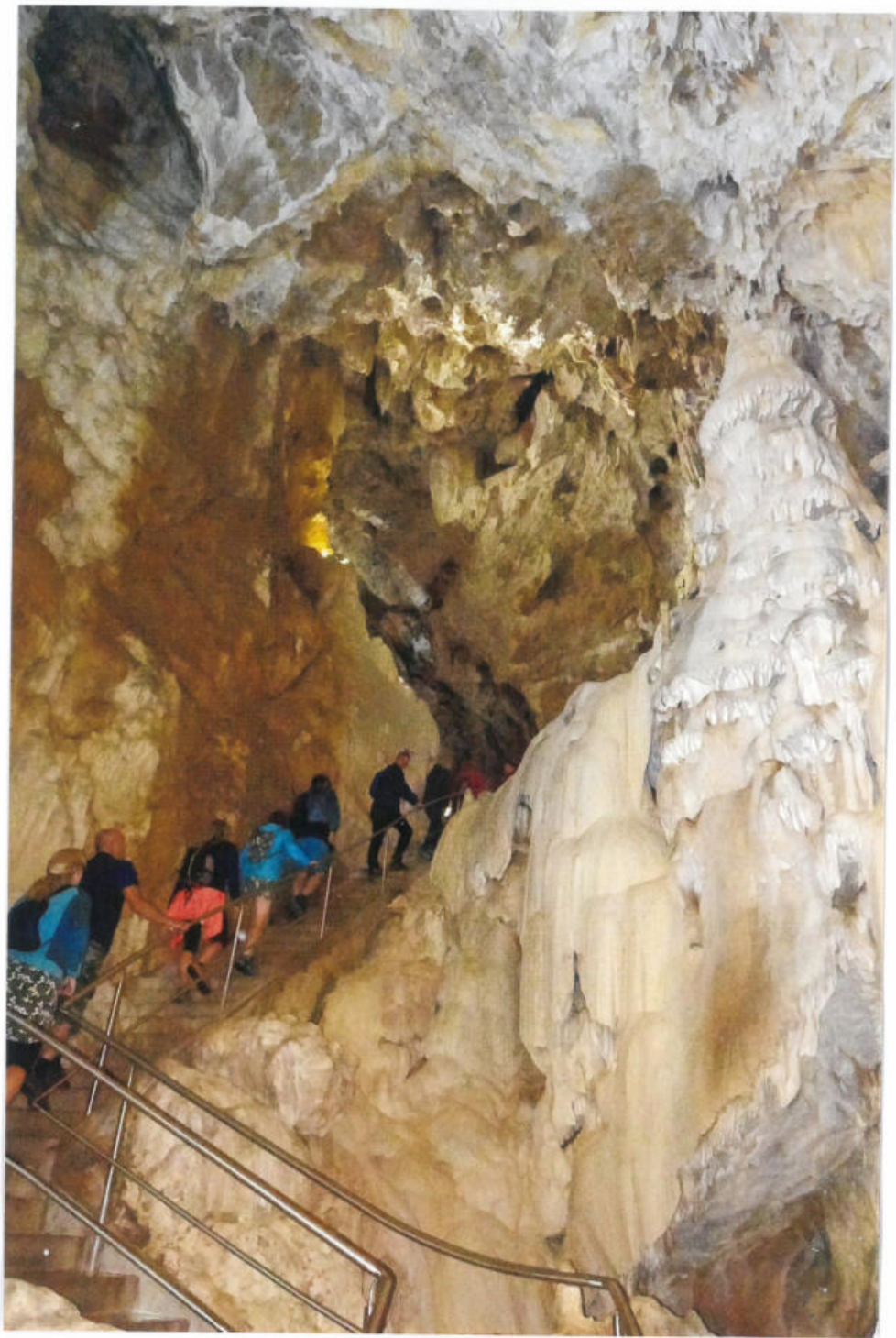

HARDANECKA!

LESKYNE

1

Středa 5. 7. 2023

Tento den jsme si ráno prohodili auta, ze Žabáků se stali Zajdové a naopak Zajdové byli Žabáci 😊

Zajda se svojí novou posádkou vyrazil na Podlesok, odkud se přes prielom Hornádu putovalo do Čingova, kam svoji posádku dovezl Žabák. No a druhá skupina se vydala proti proudu z Čingova na Podlesok, kde na ně čekal Zajda. Obě skupiny se pak potkaly v bufetu Při Letanovskom mlyne, kde jsme si povyprávěli zážitky z cesty a po menším odpočinku a doplnění tekutin jsme se zase rozdělili a pokračovali každý svým směrem. Zajdové doputovali k Tomášovskému výhledu, kde se pokochali nádherným výhledem a odtud už to byl kousek do Čingova, kde se zase opět stali Žabáci 😊. Plánovaná koupačka ve Vrbové byla zrušena, protože kúpalisko bylo totálně narvané. Martin se svojí skupinou tedy Vrbov také vypustil a dali si koupačku v Liptovské Maři.

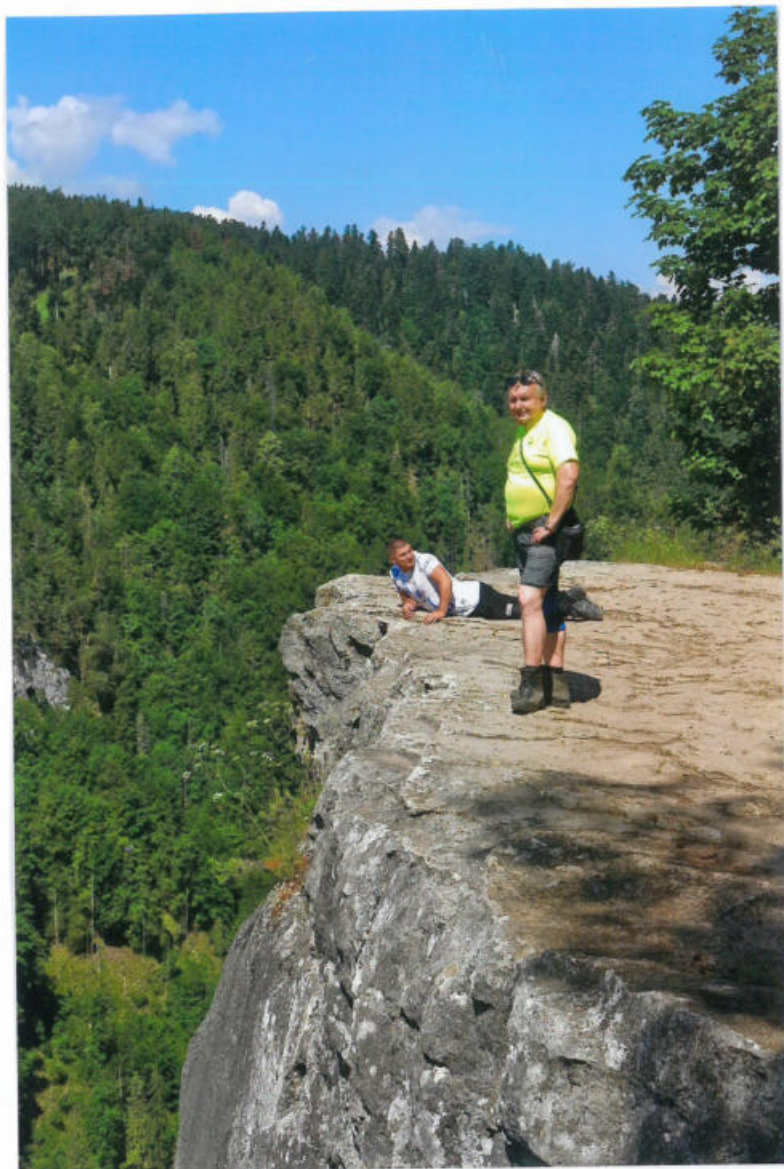
Žabáci si nakonec místo koupačky zvolili dřívější příjezd do penzionu a odpolední procházku po Okoličné, kterou zakončili posezením v krčmičce. Večer začalo pršet, ale to nám nevadilo, přesunuli jsme se společně do tmelírny a vyhodnotili uplynulý den.

Cca 10,5 km

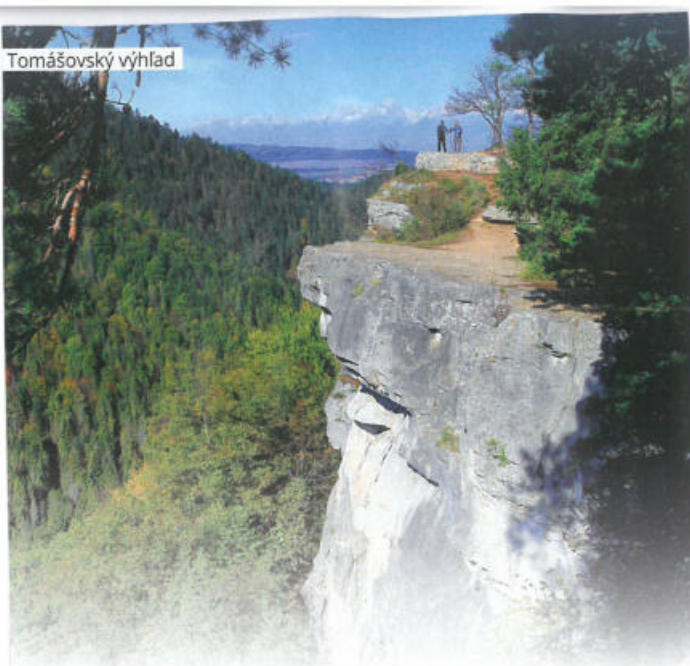
ČINGOV - PO LETECH

TOMÁŠOVSKÝ VÝHLAD

Tomášovský výhľad

NAJ V SLOVENSKOM RAJI / NAJ W SŁOWACKIM RAJU / THE BEST OF THE SLOVAK PARADISE

 Najnižší bod	Smižany - Maša (489 m n. m.)
Najvyšší vrch	Predná hoľa (1 545 m n. m.)
Najvyššia koncentrácia vodopádov	Kláštorská roklina
Najvyšší vodopád	Závojový vodopád (70 m)
Najkrajší a najznámejší kaňon	Prielom Hornádu
Najnavštevovanejšia roklina	Suchá Belá
Najčlenitejšia roklina	Piecky
Najdivokejšia roklina	Sokolí dolina
Najmohutnejšia roklina	Veľký Sokol
Najromantickejšia roklina	Róthova roklina
Najdlhšia roklina	Veľký Sokol
Najkratšia roklina	Zejmarská roklina
Najvýznamnejšia križovatka turistických chodníkov	Kláštorsko
Najdostupnejší a najobľúbenejší vyhladkový bod	Tomášovský výhľad
Najväčšia ľadová jaskyňa (na Slovensku)	Dobšinská ľadová jaskyňa
Najväčšia vodná plocha	Palcmanská Maša, 86 ha plochy, 11 mil. m ³ vody
Najvyššia koncentrácia rastlinných druhov na m² (v strednej Európe)	Kopanec

NAJKRAJŠIE VÝHLADY / NAJPIĘKNIEJSZE WIDOKI / THE BEST VIEWPOINTS

Tomášovský výhľad (□ 667)

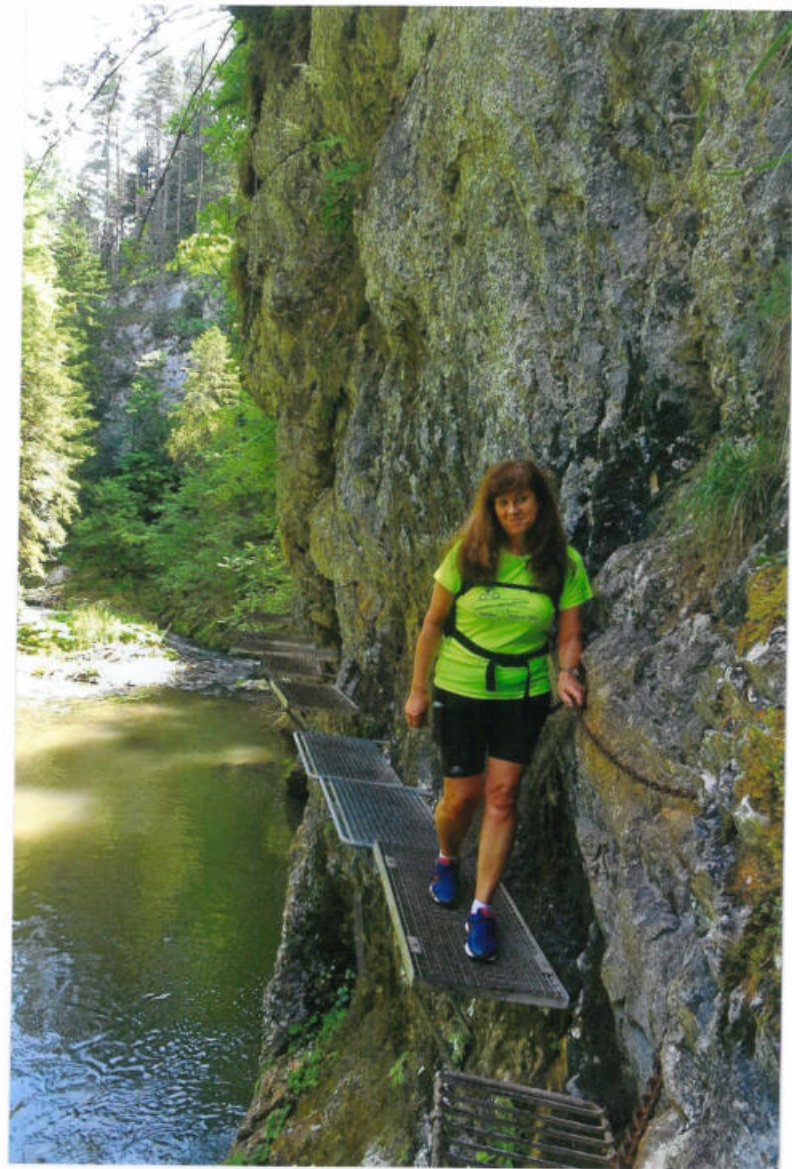
Najdostupnejší a najobľúbenejší vyhlídkový bod na 146 m vysokej skalnej terase ľavého brehu Hornádu. Poskytuje jedinečné pohľady do vnútra Slovenského raja (na údolia Bieleho potoka a Príelomu Hornádu) a cez Hornádsku kotlinu pri dobrom počasi aj na neďaleké Vysoké Tatry. Nachádza sa tu vyhradený areál pre skalnolezenie, le súčasťou národného chodníka Príelom Hornádu.

POLOHA LEŽDO -
- JE TA
SPRAVNA!

Prielom Hornádu

PRIELOM HORNÁDU

Letanovský mlyn (▣ 513)

🇸🇰 Lúčne zátišie na sútoku Trsteného potoka s riekou Hornád, na ktorom sú viditeľné pozostatky starého vodného mlyna. Hornád tu premostuje zrekonštruovaná napodobnenina kamenného kartuziánskeho mosta, ktorým viedla kedysi cesta na Kláštorisko. Najbližší prístup z Letanoviec pešo. Letanovský mlyn je východiskovým bodom do Prielomu Hornádu, ktorý rozdeľuje na dve časti.

VZPONÍKY NA
LETA MLYNA

ČINGOV 1982
2003
1989 2023

Čingov (▣ 490)

🇸🇰 Severovýchodný vstup do Slovenského raja dostupný autobusom, autom, bicyklom i peši z mesta Spišská Nová Ves i obcí Smižany a Spišské Tomášovce. Čingov je najväčšie turistické stredisko Slovenského raja s celoročnými kompletnými ubytovacími a stravovacími službami. Nachádza sa tu významná archeologická lokalita Hradisko. Je východiskom pre nenáročné okruhy v smere na Košiarny briežok či cez Zelenú lávku na vyhladku Sovia skala, prípadne opačným smerom na známy Tomášovský výhľad okolo zaujímavých skalných útvarov Ihla a Kazateľnica. Náročnejšie trasy vedú cez Partizánsku lávku do Prielomu Hornádu, ktorý sa dá prejsť celý až k Hrdlu Hornádu na Podlesku (Hrabušice), alebo je možné odbočiť do doliny Tomášovská Belá, na Kláštorisko,

Čtvrtek 6. 7. 2023

Tento den bylo v plánu prozkoumat další jeskyni a to přímo ledovou, což se v létě hodí 😊. Odjezd byl naplánován na obvyklý čas 8:30 a za hodku jsme už byli na místě a za další hodinu jsme už sestupovali do jeskyně. Ledu tam bylo dost a bylo to vcelku fajn, jen nám prohlídku docela rušili cizí děti, které to asi zrovna moc nezajímalo 😞. Po výstupu zpět na povrch jsme museli vytáhnout pláštěnky, protože začalo pršet a bohužel k naší smůle to nebyla jen krátká přeháňka, ale bylo z toho deštivé celé odpoledne. Na parkovišti jsme si dali jídlo a doufali jsme, že se mezitím vyprší, bohužel nám to neklaplo, ale aspoň na tom jídle jsme si pochutnali. Ve 12:45 jsme vyrazili dle plánu mrknout na Chmarošský viadukt a zašli jsme i kousek vedle na kávu do kavárny Depo Café. Chvilku to vypadalo, že se snad počasí i umoudří, ale zase nic, než jsme dopili kávu a sedli do auta opět se rozpršelo, takže Telgártskou smyčku jsme ve 13:20 omrkli jen v rychlosti za deště a pokračovali dál do Brezna. A protože déšť neustával, spíš naopak ještě zesílil, prohlédli jsme si Brezno jen z auta a jeli rovnou do Liptovského Mikuláše. To už jsme dešti ujeli a v Mikuláši nás čekalo vcelku pěkné počasí jak stvořené na důkladnou prohlídku města. Někteří navštívili synagogu, a byli nadšeni, někdo stihl krásný koncert v kostele a samozřejmě jsme prošli centrum, mrkli do obchodů a ochutnali zmrzlinu, limču, pivo a v 17 hodin jsme vyrazili zpět do penzionu. Někteří ještě stihli využít toho, že od 18 hod byla mše v kostele sv. Petra z Alkantary, který byl přímo u penzionu a mohli si tedy kostel prohlédnout i zevnitř.

DOBŠINSKÁ LADOVÁ JASKYŇA

Dobšinská ľadová jaskyňa patrí medzi najväčšie prírodné unikáty a krásy Slovenska. Vďaka jej hĺbke a dĺžke ju zaraďujeme dokonca medzi najväčšie ľadové jaskyne na svete. Jej poloha umožňuje, aby

sa v jaskyni celoročne udržiavala teplota pod bodom mrazu a práve tento faktor zohral kľúčovú úlohu pri vytvorení ľadovej výzdoby, ktorú môžete obdivovať na vyše pol kilometrovej prehliadkovej trase.

TELGÁRTSKA SLUČKA A CHMAROŠSKÝ VIADUKT

Chmarošský viadukt je považovaný za jednu z najkrajších technických stavieb na Slovensku. Ide o 18 metrov vysoký tehlový železničný most s deviatimi oblúkmi, ktorý je neodmysliteľným bodom scenérie krajiny, akoby bol jej prirodzenou súčasťou od stvorenia. Pohľad na viadukt si najlepšie vychutnáte z turistického chodníka s červenou

značkou, vedúceho zo stanice Telgárt - penzión k prameňu Hrona, druhej najdlhšej rieky Slovenska. Prechádzka je dlhá 1,8 km. Na tej istej železničnej trati, pred obcou Telgárt, vchádzajú železničné koľaje do tunela v tvare slučky s prevýšením až 31 metrov. Práve preto dostal tento technický fenomén pomenovanie Telgártska slučka.

LIPTOVSKÝ JÁN

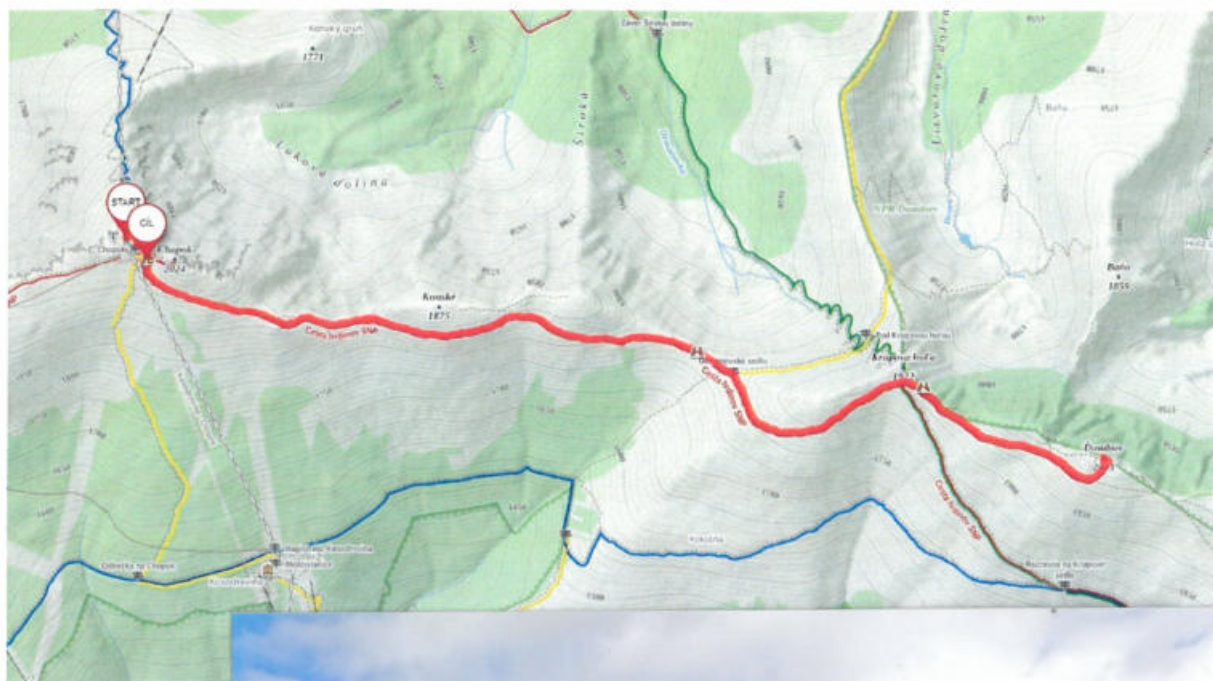

K
A
D
A

TERMAĽNÍ KOUŤALIŠTE

Pátek 7. 7. 2023

V 8:30 jsme vyrazili do Nízkých Tater. Dnešním cílem byl Chopok a Ďumbier. Před parkovištěm u lanovky začala navigace zběsile hlásit: doprava, mírně doleva, doleva, doprava. Iva říká „paní se nějak splašila“ a Milan na to „paní už tu asi byla“ 😊 Místo k parkování jsme ale našli snadno a šli jsme si zakoupit jízdenky na lanovku. Už jsme byli chytřejší než v pondělí, a tak jsme hromadně zaregistrovali Gopasy a měli jsme jízdenku o nějaké to éčko levnější. V 10 hodin jsme lanovkou jsme vyjeli na Chopok, bylo tam vcelku chladno a větrno, ale výhledy byly pěkné a my jsme se vydali na Ďumbier, nejdřív se nám to zdálo docela daleko, ale cesta ubíhala líp, než jsme čekali a ve 12 hodin jsme již stáli na vrcholu a kochali se pohledem do údolí. Dali jsme si sváču a udělali jsme několik skupinových fotek s TT i bez něj a vydali jsme se stejnou cestou zpátky na Chopok. Cesta nám zase trvala cca 2 hodiny, a i Kamzíky jsme potkali. Ti byli na turisty očividně zvyklí, takže se nenechali vyrušit našimi foťáky a klidně se pásli, ačkoliv jsme byli kousek o nich. Ve 14 hod jsme sjeli lanovkou zpět na parkoviště, nasedli do aut a vyrazili do Liptovského Mikuláše, abychom si ještě prohlédli to, co jsme dosud nestihli. Ti, co ještě nestihli navštívit místní pivovar to napravili a zašli i na Liptovar. Posádka Žábáka vyrazila zpět do penzionu v 17 hod a cestou ještě stihla nákup v místním supermarketu CBA. Zajímavé odjeli z Liptovského Mikuláše o hodinu později.

Cca 9 km

INER
CHOROK
ODJEZD

LUCKY
BOYS

Z CHOŤKU K DUMBIERU (V PREKLADU)
Z AŽVOR)

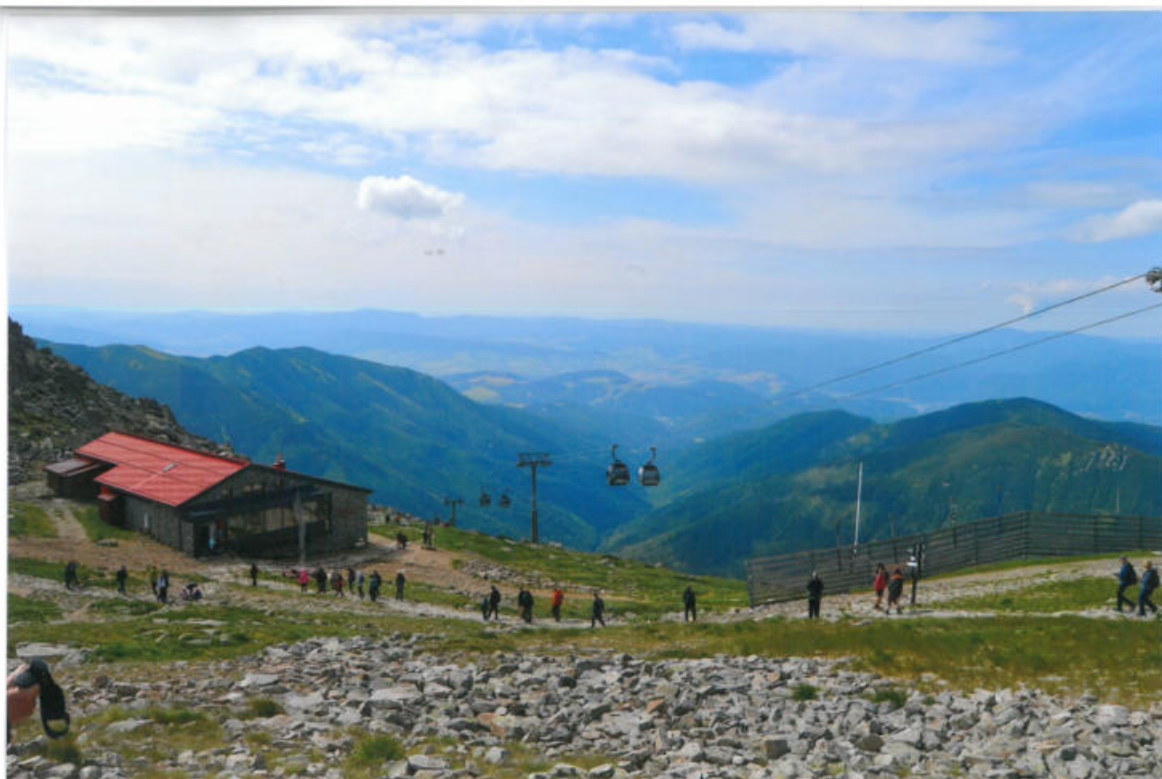
CLIMBER OF CREST.

ODPOČINEK V DEMÁNOVSKÉH SEDELE

РАНЕЦКА,
ТО ЛСОВ
ВОЗНАСЛЕД

ŠUMBIER 2043
 ←
 NEVYŠŠÍ VŮCHOL
 NÍŽNÝCH TATER

CHOPOK, DRÁK A SCHREIBER

Sobota 8. 7. 2023

Ráno jsme odjížděli až v 9 hodin. Na programu bylo trochu té lidové architektury, a tak jsme navštívili skanzen Vlkolíneč. Vesnička je to pěkná a zajímavá na ní je, že tam pořád lidé bydlí. V místní hospůdce jsme pak ochutnali i místní specialitu liptovské droby – je to taková jitrnice plněná brambory a škvarky a bylo to dobré. V poledne jsme se přesunuli na Zápalkáreň, kudy vedla bývalá železnice z Liptovského Mikuláše do Korytčan, a v kiosku jsme ochutnali pivo Čierny kameň. Pročetli jsme si informační tabule, jak se zde vyráběli sirky a pak jsme popojeli do Ružomberoku, kde jsme si dali 2 hodiny rozchod. Prošli jsme si město, dali si nějaké to občerstvení, někteří mrkli i do mauzolea Andreja Hlinky, kde se dozvěděli, že Hlinka zde neleží, neboť není známo, kde byl pohřbený, ale mauzoleum má pěkné 😊

Po třetí hodině jsme opustili Ružomberok a každá posádka si udělala svůj program. Zajda vyrazil se svojí posádkou na koupačku do lomu. Žábáci koupačku vynechali a jeli se mrknout do Bešeňové na sýry a pak navštívili vojenský památník a hřbitov na Hájích nad Liptovským Mikulášem. Je to největší vojenské pohřebiště československých vojáků na Slovensku, kteří padli během druhé světové války na území bývalých okresů Liptovský Mikuláš, Liptovský Hrádok, Ružomberok a Dolný Kubín.

Na večeru jsme se pak zašli na poslední pivko do krčmičky a ve 20:30 jsme se všichni sešli na posledním tmelení. Účast byla povinná, neboť paní domácí uznala, že jsme skvělá parta a jako poděkování za náš pobyt nám dala lahev Finské brusinky. Takže úkol zněl jasně, lahev musí padnout a to nebyl pro nás žádný problém, brzy byla prázdná. Užili jsme si poslední společný dovolenkový večer a opět nás trochu mrzelo, že to nějak rychle uteklo.

Vlkolíneec

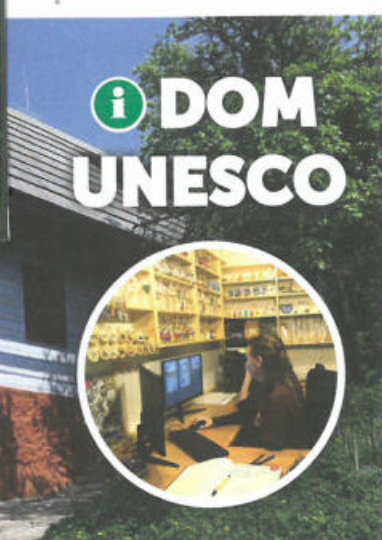
 Vlkolíneec je pamiatková rezervácia ľudovej architektúry, od decembra 1993 zapísaná v zozname svetového kultúrneho dedičstva UNESCO. Obec je trvale obývaná, preto prosíme návštevníkov, aby do súkromných dvorov **nevstupovali**.

 Vlkolíneec jest monumentalnym rezerwatem architektury ludowej, od grudnia 1993 r. Wpisany na listę światowego dziedzictwa UNESCO. Wioska jest stale zamieszkała, **nie wchodzić na prywatne podwórka**.

Vlkolíneec is a folk architecture reserve, which was inscribed into the World Heritage List in December 1993. Village is steady settled, please respect the privacy of the residents.

Vlkolíneec ist ein Volksarchitekturdenkmal, das seit Dezember 1993 in das Weltkulturerbe der UNESCO eingetragen ist. Das Dorf ist ständig bewohnt, wir bitten die Besucher das Privatleben der Einwohner zu respektieren.

i DOM UNESCO

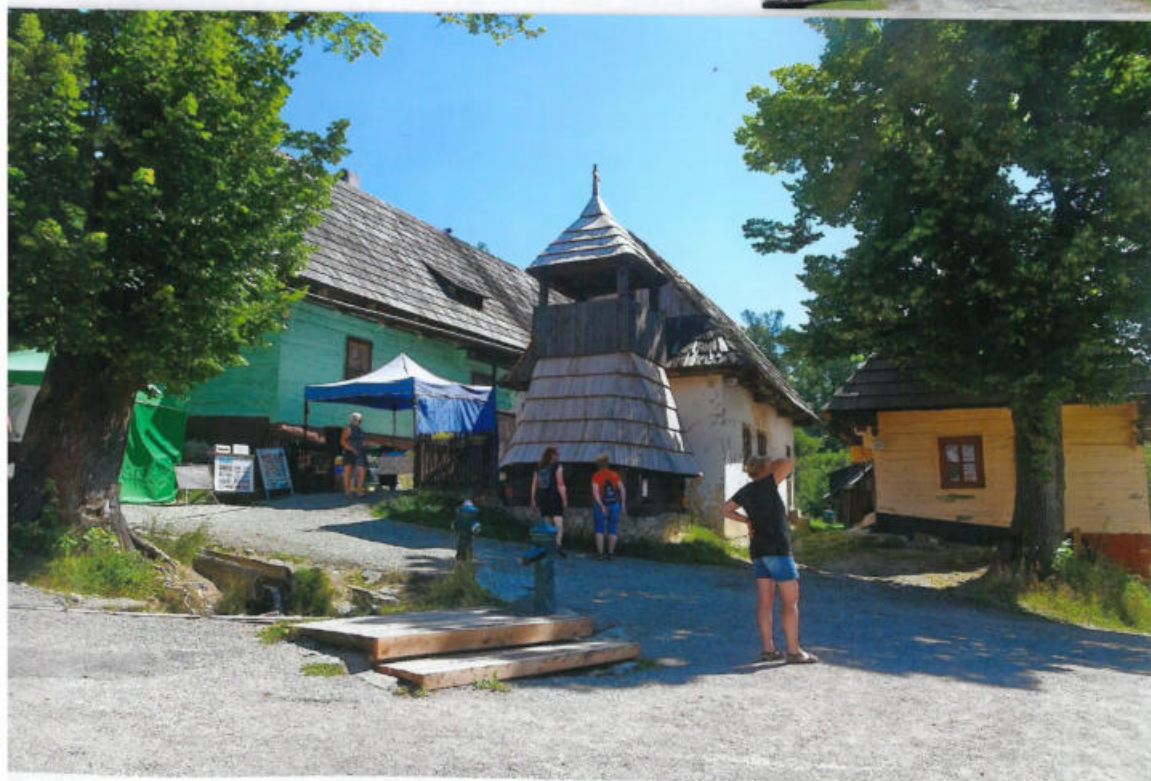
júl - august **ukážky ľudových remesiel**
july - august folk craft demonstrations - volkshandwerkliche vorführungen
lipiec - sierpień pokazy rzemiosła ludowego

VLKOLÍNEEC
DOM UNESCO VLKOLÍNEEC
Vlkolíneec 9081
tel.: +421 918 596 432

RUŽOMBEROK
INFORMAČNÉ CENTRUM RUŽOMBEROK
A. Bernoláka 1, 034 01 Ružomberok
tel.: +421 44 432 10 96

LIPTOVSKÉ DROBY ↑

5 RÍMSKOKATOLÍCKY KOSTOL NAVŠTÍVENIA PANNY MÁRIE

Jednoloďová novoklasicistická stavba s vežou a pristavanou sakristiou postavená v roku 1875. Pôvodne na tomto mieste stála kaplnka patriaca k cintorínu. Sakrálna stavba využívaná pre liturgické účely vyjadruje tradície a príslušnosť ku kresťanskej kultúre Európy. Funkcia kostola vo Vlkolínci, vrchárskej obci s drsnými podmienkami pre život stálych obyvateľov, bola v minulosti jediným miestom spoločenského kontaktu, zdrojom sily a prameňom motivácie.

KOŚCIÓŁ NAWIEDZENIA NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

Kościół Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny powstał w 1875r. Jednonawowy neoklasycystyczny budynek z wieżą i dobudowaną zakrystią. Pierwotnie w tym miejscu znajdowała się kapliczka cmentarna. Budowla sakralna wykorzystywana w celach liturgicznych jest wyrazem tradycji i przynależności do chrześcijańskiej kultury Europy. Kościół w Vlkolíncu, górskiej miejscowości z trudnymi warunkami życia obywateli, był w przeszłości jedynym miejscem kontaktów społecznych, źródłem siły i motywacji.

ROMAN-CATHOLIC CHURCH OF ST MARY VISITATION

Roman-Catholic Church of St. Mary Visitation was built in 1875. It is a one-nave Neo-Classical construction with a tower and the sacristy added to it. Originally the chapel belonging to the grave yard was standing in the place. Sacral structure used for liturgical aims expresses traditions and allegiance to the European Christian culture. In this highlander village with rough life conditions for its inhabitants, the church was the only place for social contacts, source of strength and motivation.

KIRCHE DES JUNGFRAU-MARIA-BESUCHES

Einschiffiger neoklassizistischer Bau mit einem Turm und Sakristei, die zugebaut wurde, kommt aus dem Jahr 1875. Ursprünglich stand an dieser Stelle eine Kapelle, die zu dem Friedhof gehört hat. Es ist ein sakraler Bau, der zu liturgischen Zwecken genutzt wird und Zugehörigkeit zur europäischen christlichen Kirche darstellt. Die Kirche in Vlkolinec war in der Vergangenheit die einzige Stelle für gesellschaftliches Leben, Kraft- und Motivationsquelle, da die Lebensbedingungen sehr hart waren.

Ein örtlicher Teil der Stadt Ružomberok ist die hölzerne Gemeinde Vlkolinec – ein Unikat und einzigartiges Denkmal-Schongebiet der Volksarchitektur in der Slowakei. 1993 wurde Vlkolinec in die Liste der Weltnatur- und Weltkulturerbe UNESCO eingetragen. Diese Gebirgsgemeinde stellt eine mittelalterliche Siedlung mit Berg- und Bergfußgebiet mit typischen Holzhäusern und Terrassenfeldern dar. Die Dominante der Gemeinde ist ein Holzglockenturm (1770). Zu historisch wertvollen Sehenswürdigkeiten gehören auch die hölzerne Kirche der Heimsuchung der Jungfrau Maria, errichtet im Jahre 1875, sowie ein Holzbrunnen (1860). In der Gemeinde befindet sich auch ein weiteres museales Objekt - Bauernhaus mit Exposition der ursprünglichen Wohnkultur, Infozentrum, Galerie mit Kunstgegenständen (ehemalige Schule), Dom UNESCO ①, restaurant und privatunterkunft. In Vlkolinec leben heute noch 20 Bewohner ständig. Diese leben in 6 von insgesamt 55 Holzhäusern. Vlkolinec liegt am Rand des bedeutenden Touristikzentrums Malino Brdo. Im Sommer werden in Vlkolinec verschiedene Kulturveranstaltungen organisiert. Wir laden Sie herzlich ein.

Neděle 9. 7. 2023

Po snídani jsme zvedli kufry a nalodili jsme se zpět do našich kár a vyrazili na zpáteční cestu domů. Cestou jsme se ještě zastavili na Krajince koupit nějaké dobroty domů. Před dvanáctou jsme přibrzdili pod Povážským hradem a vyšplhali na pozůstatky hradního nádvoří. Z hradu toho moc nezbylo, ale výhled odtud byl pěkný. Po prohlídce jsme se vrátili k autům a vyrazili k domovu. Bohužel nám cestu komplikovaly zácpy a tak se posádky aut už po cestě společně nesešly. Zajda se zastavil na Samotě a Žabák si odpočinul na Rohlence. Plánovanou zastávku na Pávově dal jen Zajda. Ale dopadlo to dobře, všichni se v pořádku dopravili domů a už se těšíme na Letos 2024.

P
O
V
Á
Ž
S
K
Ý

H
R
A
D

Ďakujeme za využívanie
našich služieb, veríme,
že ste boli s našim
penzionom spokojní.

Nech sa darí a
možno niekedy
v budúcnosti obidvomi

S pozdravom
Kubín

Pros klúče od izby/izies nedajte len
v dverách izies a vchodové dvere
zabuchnite. Pros odchod do 12:00.
Ďakujem

VZKAŽ JSE KASEL NA STOLE
ZATÍŽENÝ LAHVI VODKY....
(VŽDY JE DOŽKE PŘEKVAPIT!!)

Bejváky

APARTMÁNY

	1	Plášil Luboš
	2	Plášilová Alena
	3	Salačová Jana
	4	Salač Franta

	5	Plášilová Ivana
	6	Plášil Milan
	7	Borzová Petra
	8	Hladíková Lenka

	9	Hřebík M.
	10	Hřebíková V.
	11	Hřebíková I.

	12	Lomská Lidka
	13	Seidlová Jarka

STUDIA

	14	Štolba Petr
	15	Štolbová Hana

	16	Vlk Jiří
	17	Vlková Olga

	18	Schreiber Luděk
	19	Schreiberová Radka

2SZ 6528	
Zajda	
1	Hřebík
2	Hřebíková
3	Hřebíková
4	Lomská
5	Schreiber
6	Schreiberová
7	Seidlová
8	Vlk
9	Vlková

5J7 7910	
Žabák	
1	Plášil
2	Plášil
3	Plášilová
4	Plášilová
5	Salač
6	Salačová
7	Borzová
8	Hladíková
9	

1UH 6093	
Monty	
1	Štolba
2	Štolbová
3	Vlk
4	Vlková

Brezno

Náměstí generála Milana Rastislava Štefánika je jedno z největších na Slovensku.

Římskokatolický kostel Nanebevzetí Panny Marie jednolodní barokně-klasicistní stavba z let 1781-5. Stavitelem Peter Grosmann.

Evangelický kostel z let 1785-7. Poslední úprava proběhla v roce 1906 a to s prvky historismu a secese na fasádě.

Piaristický klášter je dvoupatrová barokní stavba s půdorysem do písmena L z let 1694-1713. Nacházejí se zde nejstarší umělecké doklady z torza gotického oltáře z prvního brezněnského kostela – polychromovaná skulptura Panny Marie a tabulové obrazy sv. Barbory a sv. Doroty. Spolu s historickou knihovnou, která je jedna z mála původních a dodnes funkčních klášterních knihoven na Slovensku.

Městská věž klasicistního typu. Jedná se o 31 m vysokou zvonici na půdorysu čtverce z roku 1830. Uvnitř jsou tři zvony jeden z roku 1780 a dva z roku 1924. Sloužila jako zvonice a strážnice. Momentálně se zde nachází expozice zvoníkova pokoje, vzpomínková místnost M. R. Štefánika, historické zvony a infocentrum s kavárnou.

Radnice z roku 1779 v barokně-klasicistním provedení. Dnes zde sídlí Horehronské muzeum.

Liptovský Mikuláš

Centrem města je **náměstí Osvoboditelů**, jehož základy vznikly už ve 14. století. Nynější rozměry má od dokončení výstavby měšťanských domů v 18. století. Na začátku třetího tisíciletí prošlo celkovou rekonstrukcí.

Kostel svatého Mikuláše je gotická stavba v jižní části Náměstí Osvoboditelů postavená kolem roku 1280 na místě staršího románského kostela. V 15. století byl přestavěn, rozšířen a v 18. století barokně upraven. Další úpravy proběhly v letech 1883, 1940–1943 a 1965. V letech 1632–1637 zde kázal český evangelický kazatel Jiří Třanovský. Na náměstí se nachází druhá nejstarší budova ve městě – *Pongrácovské panské sídlo*. Dnes v něm sídlí Centrum Kolomana Sokola – galerie věnovaná grafikovi, malíři a mikulášskému rodákovi Kolomanu Sokolovi a v jejím sklepení je **expozice Mikulášské mučírny**. V její blízkosti stojí další reprezentativní panské sídlo s názvem *Illésházyovská kúria*, které z řady ostatních domů vystupuje mohutnou trojitou arkádou. V současnosti ji užívá městské Muzeum Janka Krále, v 18. století však v ní měla svoje sídlo Liptovská stolice. Právě v jednom z těchto panských sídel byl v roce 1713 souzený zbojník Juraj Jánošík. Nepřehlédnutelná je i rozsáhlá budova bývalého župního domu uprostřed hlavního náměstí. Západně od něj stojí klasicistní **synagoga** postavená v letech 1842–1846 a patří mezi největší synagogy na Slovensku. V roce 1906 ji přestavěl maďarský architekt Leopold Baumhorn.

Ve východní části města ve čtvrti Okoličné se nachází **Kostel svatého Petra z Alkantary** z konce 15. století.

Východně od župního domu na Tranovské ulici je klasicistní **evangelický kostel** postavený jako toleranční v letech 1783–1785. Společně se starou evangelickou farou a budovou Liptovské galerie Petra Michala Bohúňa vytváří menší náměstí, které nese název Náměstí Žádostí slovenského národa.

Martin

Kostel svatého Martina, raně gotická stavba patrně ze 13. století

Etnografické muzeum

Budova Slovenského národního múzea z roku 1906 s Muzeem Andreja Kmeťa

Evangelický kostel z roku 1784

Národný cintorín, kulturní památka z 18. století, pohřbeni jsou zde desítky osobností jako československý premiér Milan Hodža nebo fotograf Karel Plicka

Kaštel v Záturčí, původně evangelický kostel z roku 1640, přestavěný koncem 19. století na zámek

Muzeum slovenské dědiny, skanzen, největší přírodní expozice na Slovensku o rozloze 15,5 ha jihovýchodně od centra v městské části Jahodníky

Múzeum Martina Benku, muzeum slovenského malíře Martina Benka

Župní dům – sídlo Turčianské galérie

Poprad

Kostel svatého Jiljí, slovensky Egídia, je gotická stavba postavená na místě staršího kostela stejného zasvěcení. Poprvé byl písemně zmíněn v roce 1326. Uvnitř je renesanční křtitelnice z roku 1646.

Zvonice přistavěna koncem 16. století vedle kostela

Kostel sv. Trojice z let 1829–1834 patří Evangelické církvi augsburského vyznání, jednolodní klasicistní stavba s emporami na bočních stranách. Oltář s obrazem Ukládání Krista do hrobu, stejně jako kazatelna, pochází z doby kolem roku 1838.

Mariánský morový sloup

Ružomberok

Římskokatolický kostel sv. Ondřeje. Původně gotický základ z přelomu 13. a 14. století a k zásadní gotické přestavbě došlo kolem roku 1500, kdy vzniklo polygonální presbyterium, pravděpodobně s nástěnnými malbami. Po požáru v roce 1583 byl kostel znovu zaklenutý. Mezi lety 1611 a 1709 sloužil evangelíkům.

Římskokatolický kostel Povýšení sv. Kříže je jednolodní klasicistní stavba, která vznikla jako součást piaristického kláštera.

Evangelický kostel je trojlodní modernistická stavba s prvky rondokubismu z roku 1926.

Autorem kostela je architekt Ján Burian.

Synagoga je trojlodní neorománská stavba z roku 1880. Stavitelem byl Juraj Lukáč. Od roku 1945 byla využívána jako sklad bavlnářských závodů.

Radnice.

Piaristický klášter z let 1888-9. Stojí na místě staré piaristické školy z roku 1735.

Kastel sv. Žofie je nejstarší dochovaná stavba ve městě. Patřila pánům Likavského hradu. Jádro stavby je gotické z let 1397-9. V renesanci prodělal přestavbu kolem roku 1577 a byl rozšířen v roce 1629. V 19. století sloužil mnohým účelům: úřad, věznice, kasárna, sklady a byty.

Spišská Nová Ves

Jedním z divů města je **Spišský trh**. Patrně je připomínkou 14. století, kdy město získalo právo konat ve městě trhy. Asi i proto se trh ve městě opět koná, a to již přes 50 let, vždy v červenci. Během čtyř dnů je na Spišském historickém náměstí neuvěřitelně živo, přijedou statisíce návštěvníků z celého Slovenska i ze zahraničí.

Radniční náměstí je dalším divem města. Je to nejdelší náměstí v Evropě, má tvar hodně dlouhé a úzké čocky. Údajně patří mezi nejkrásnější náměstí na Slovensku. Od r. 1992 je vyhlášeno městskou památkovou zónou. Lemuje ho větší množství historicky cenných domů.

Levočská brána, která je součástí Provinčního domu. Od středověku až do r. 1777 to byla městská Radnice. Tohoto roku ji zakoupila Provincie šestnácti spišských měst a zřídila zde své

administrativní sídlo. Nejzajímavější částí budovy je přední fasáda s rokokovou štukovou výzdobou. Nad Levočskou bránou je erb Provincie. Touto bránou vjížděli do města povozy, proto je vedle ještě užší průchod pro pěší. Nyní je v budově sídlo Muzea Spiše.

Římskokatolický kostel Nanebevzetí Panny Marie. Tento farní kostel je nejceněnější umělecko-historická památka ve městě. Patří mezi tzv. halové spišské chrámy. Stavba je z 2. poloviny 14. století a z větší části je tato původní stavba zachována do dnešní doby. Nejstarší je kaple sv. Michala archanděla (je to vlastně dnešní sakristie), ke které byla r. 1395 na severní straně přistavěna kaple sv. Barbory. Jednou z nejkrásnějších částí kostela je gotický portál na jižní straně. Svatyně byla přestavěna r. 1771 v barokním slohu, má hvězdicovou klenbu, nádherně malovanou. Barokní je i chór z r. 1789, který má bohatou klasicistní štukovou výzdobu. Současný hlavní oltář je z let 1886 - 1887.

Kostel měl původně i svoji gotickou věž, která byla přestavována. Současná **novogotická věž** měří 87 metrů a byla postavena v letech 1893–1894. Je to nejvyšší kostelní věž na Slovensku, proto byla r. 2008 zapsána do Knihy Slovenských rekordů. Věž má i nejvíce hodinových ciferníků, všechny však pohání jen jeden hodinový stroj. Je jich sedm. Čtyři jsou v horní části, o něco níž jsou tři – ty jsou z původní gotické věže. Věž je přístupná veřejnosti, ale pouze v době, kdy je otevřeno informační středisko. Je z ní nádherný výhled na město a široké okolí. Při výstupu uvidíte i pět kostelních zvonů. Nejstarší je z roku 1486.

Secesní budova Reduty z let 1899–1902. Ještě r. 1844 zde však stával hostinec. Dnes je zde Spišské divadlo s profesionální scénou, kde však hraje i ochotnický soubor Hviezdoslav. Dále je zde koncertní sál, kavárna, městské kulturní centrum a sídlo televize Reduta. Dříve zde býval i hotel.

Na druhou stranu od kostela je budova **radnice**. Byla postavena v roce 1777-9 v klasicistním slohu. Nejvýznamnějším prostorem je reprezentační síň, která je uprostřed budovy a zabírá prostor dvou pater. Na Radnici sídlí primátor města a část městského úřadu.

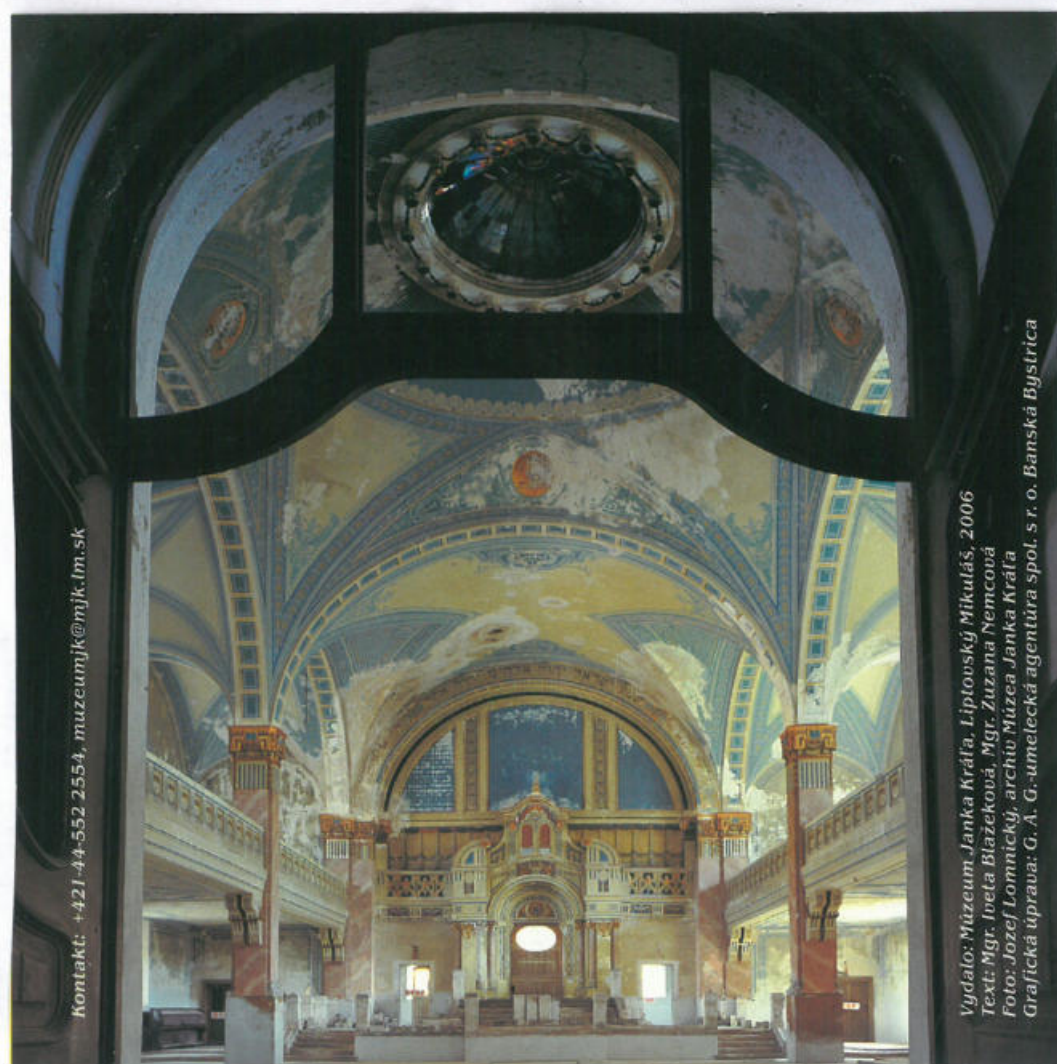
Posledním divem města je **mozaika v řeckokatolickém kostele Proměnění Páně**. Tento kostel stojí z druhé strany Radnice. Je to nejmladší sakrální stavba ve městě, která se využívá až od r. 1997. Stavba působí moderně, přesto obsahuje některé byzantské prvky. V kostele je třípatrový ikonostas. Zmiňovaná mozaika z přírodních materiálů je novodobá, nachází se v oltářní části a na chóru a byla posvěcena r. 2009. Díla stejného autora lze obdivovat v Lurdech, Fatimě i ve Vatikánu.

Na náměstí je **tzv. Místo přání**, jinak památník Mistra Konráda, který ve městě roku 1357 založil gotickou „zvono-slévárnu“, nejvýznamnější na Spiši. Zvony se zde lily až do r. 1527. Zde se vyrobil dokonce zvon i do Spišské Kapituly. Součástí památníku je kostelní zvon z této dílny, který byl zhotoven na přelomu 14. a 15. století, je vysoký 85 cm, průměr v nejširším místě má 86 cm.

Římskokatolický kostel Neposkvrněného Početí Panny Marie. Je to druhý nejstarší kostel ve městě. Pravděpodobně ve 14. století zde byla jen kaplička, kterou v letech 1727–1731 přestavěli na kostel. Má barokní vybavení.

Dnes niekdajšiu slávu mikulášskych židov pripomína len majestátna synagoga v blízkosti historického centra mesta. Svoju účelu neslúži už viac ako polstoročie. Napriek tomu bola až do roku 1979 majetkom židovskej náboženskej obce, potom ju odkúpil Mestský národný výbor. Niekoľko rokov slúžila ako skladiško, čo viedlo k značnému poškodeniu jej interiéru. Po roku 1990 investovalo mesto Liptovský Mikuláš na záchranu tejto jedinečnej kultúrno-historickej pamiatky viac ako päť miliónov korún. V súčasnosti opäť patri Ústrediu židovských náboženských obcí na Slovensku a je v správe mestského Múzea Janka Kráľa. Je sprístupnená verejnosti a využíva sa i ako priestor pre rôzne kultúrne podujatia.

Kontakt: +421-44-552 2554, muzeumjmk@mjk.lm.sk

Vydalo: Múzeum Janka Kráľa, Liptovský Mikuláš, 2006
Text: Mgr. Iveta Blažeková, Mgr. Zuzana Nemcová
Foto: Jozef Lomnický, archív Múzea Janka Kráľa
Grafická úprava: G. A. G. umelecká agentúra spol. s r. o. Banská Bystrica

INFORMAČNÉ CENTRUM RUŽOMBEROK
MESTSKÝ ÚRAD RUŽOMBEROK
Nám. A. Hlinku 1,
034 01 Ružomberok
tel.: +421 44 432 10 22
e-mail: info@ruzomberok.sk
web: www.ruzomberok.sk

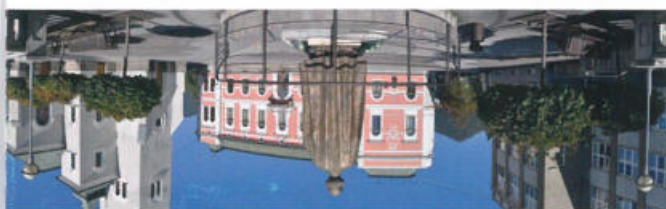

A. Bernolík 1, 034 01 Ružomberok
tel.: +421 44 432 10 96
tel./fax: +421 44 431 36 11
e-mail: info@ruzomberok.sk
web: www.ruzomberok.sk

VYDAL: Mestský úrad Ružomberok. GRAFICKÝ VÝKRES: Ing. Jánosav Nagy

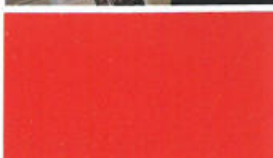
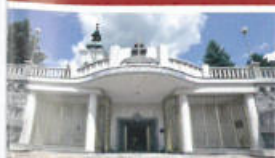

18300	HORSKÁ ZACHRANNA SLUŽBA	
150	HASIČSKÁ ZACHRANNA SLUŽBA	
155	RÝCHLA ZDRAVOTNÁ SLUŽBA	
159	MESTSKÁ POLÍCIA	
158	ŠTÁTNA POLÍCIA	
112	SOS	
REGION LIPTOV (0)44	SLOVENSKO 0042	

Andrej Hlinka - Mauzóleum Andreja Hlinku
Andrej Hlinka - Mausoleum of Andrej Hlinka

Ružomberok

Z histórie a súčasnosti Mauzólea Andreja Hlinku

Centrum Dolného Liptova, mesto Ružomberok, dalo v uplynulom storočí Slovensku množstvo významných osobností, ktoré svojou dlhodobou aktívnou činnosťou výrazne prispeli k formovaniu a rozkvetu slovenskej politiky, kultúry a umenia. Jedným z nich je aj rímskokatolícky kňaz Msgr. Andrej Hlinka. S jeho menom sa spája aj existencia významnej pamiatky v meste, ktorú predstavuje jeho mauzóleum – národná kultúrna pamiatka Slovenskej republiky. Pôvodná myšlienka výstavby v r. 1938 bola pamätník padlým v 1. svetovej vojne. Po smrti Andreja Hlinku /16.8.1938/ vtedajšie obyvateľstvo pod vedením Antona Mederlyho, starostu Ružomberka prijal návrh na vybudovanie Mauzólea Andreja Hlinku. Projektovú dokumentáciu vypracoval architekt Jozef Švidroň.

Architekt sa rozhodol stavbu orientovať ako nižšie situovanú súčasť hlavného námestia (tzv. Rínku) s kostolom sv. Ondreja a príslušnou farou, na ktorom Andrej Hlinka pôsobil. Interiér Mauzólea bol pôvodne rozdelený na dve časti, ktoré sa však vzájomne opticky prelínali a vytvárali dojem spojitosti. Prvú časť tvorila vstupná kaplnka s oltárom Panny Márie a erbom mesta. Naľavo od nízkej dvojkrídlovej bránky, bol umiestnený sarkofág z čierneho onýxiového kameňa, nad ktorým sa vynímal slovenský znak s nápisom. Vnútorne steny, ako aj dlažba, boli zhotovené z mramoru.

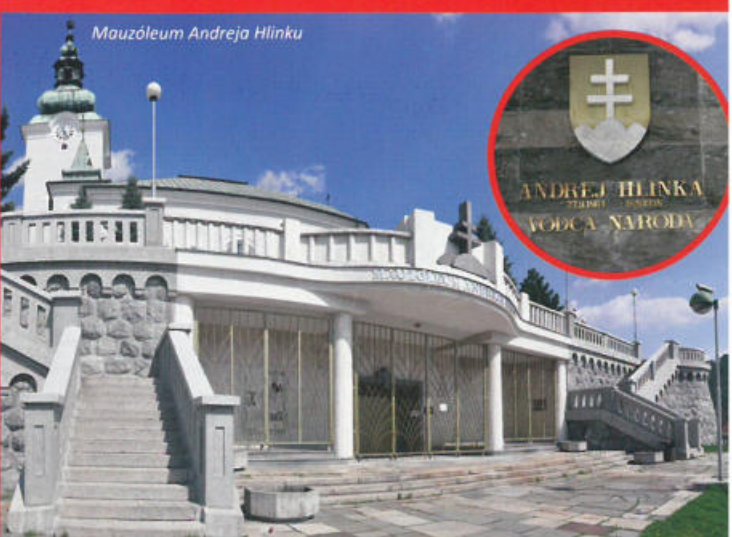
Priestor vonkajšej čelnej steny mauzólea vyplňali pamätné tabule – prvú vytesaným zákonom o zásluhách Andreja Hlinku z apríla 1939 a druhú menoslovom padlých Ružomberčanov v prvej svetovej vojne. Takto pravená hrobka bola na jeseň 1939 odovzdaná na uloženie tela. Dňa 3. októbra sa konalo slávnostné prenesenie Hlinkových telesných pozostatkov do mestského cintorína do mauzólea.

Na jar 1945 bolo telo Andreja Hlinku prevezené na bezpečné miesto. O jeho osudoch v povojnovom období za éry socializmu sa nezachovali dostatočne hodnoverné informácie. Hoci v ňom kolovali rôzne chýry a legendy, pátrať po telesných pozostatkoch doposiaľ neprinieslo žiadne pozitívne výsledky.

Po roku 1948 bol interiérový vstup do mauzólea zamurovaný a jeho priečelie sa premenilo na pamätník padlých vojakov v I. a II. svetovej vojne.

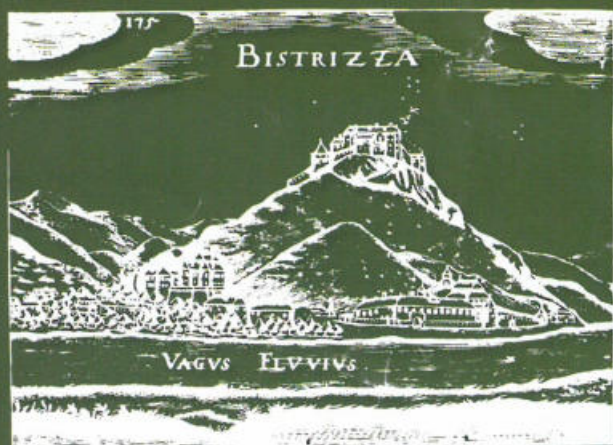
Až v rokoch 1990 - 1991 prišlo mesto k jeho rekonštrukcii. Interiér exteriér mauzólea bol čiastočne renovovaný tak, aby sa celý vzhľad zachoval v približne pôvodnej podobe. Interiér je sčasti pôvodný /katafalk, podlažná zábradlie/, ale podľa návrhu akad. mal. Jána Kudličku, akad. mal. Pavla Rusáka a Ing. arch. Mariána Goča bol doplnený /sochu Panny Márie nahradil rezový kríž, obnovený bol podklad a pod/. Súčasťou interiéru sa stala socha Andreja Hlinku, ktorej autorom je akad. sochár Fraňo Štefunko.

V roku 2003 pribudla do vnútornej vstupnej časti originálna presklená rakva Andreja Hlinku s badateľnou stopou po priestrele, ktorý pochádzal pravdepodobne z čias jej prechodného pobytu v krypte Dómu sv. Martina v Bratislave. Posledné úpravy fasády hrobky sa realizovali v roku 2007 pri spomienkovej akcii na storočnicu černošskej tragédie. Na priečelí stavby bol inštalovaný nový informačný panel pre turistov vo viacerých jazykových mutáciách. Mauzóleum patrí v súčasnosti medzi najvýraznejšie kultúrne architektonické dominanty Ružomberka.

História hradu

Prvá písomná zmienka o hrade je z roku 1316, kde sa spomína ako castrum Bestruche, v držbe Matúša Čáka Trenčianskeho. Po moháčskej bitke (r.1526) bol hrad centrom lúpežných výbojov Jána a Rafaela Podmanických. Po ich smrti sa dostal do vlastníctva významného magnátskeho rodu Balašovcov, ktorým však čoskoro prestal vyhovovať a r. 1631 si na úpätí hradného kopca postavili kaštieľ Burg. Balašovci sa zaplietli do Vešeléniho povstania, vďaka čomu hrad cisárska armáda dobývala a poškodila. Neskôr bol poškodený aj počas Tököliho povstania. Hrad bol síce obnovený, no po výstavbe druhého kaštieľa na úpätí kopca stratil na význame.

zduženie hradu
BYSTRICA